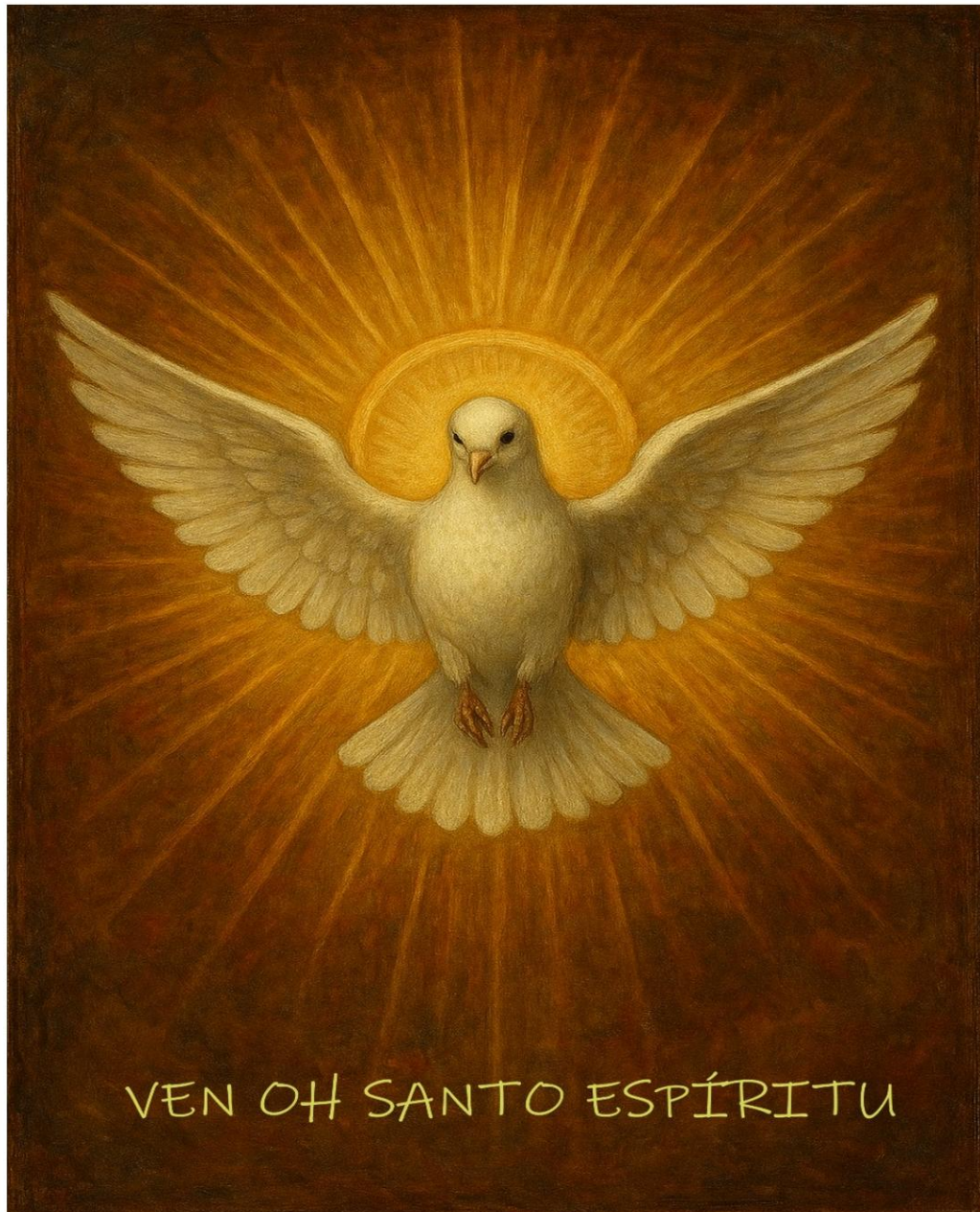

CURSO DE CONFIRMACIÓN

1.- LA MEVA IDENTITAT

Qui sóc jo?

Microrelat

Un dia Maria Teresa va arribar a un club social. Era la primera vegada que hi accedia després d'haver-se associat al Club. En arribar el porter li va fer aquesta pregunta:

- "Tu qui ets?"

Maria Teresa va contestar:

- "Sóc Maria Teresa Solís Darna."

El conserge va fer una cerca al telèfon mòbil i obrint la porta d'entrada li va dir amb un somriure a la cara:

- "Benvinguda al Club Maria Teresa. Que tinguis un bon dia."

Conceptes

La pregunta del conserge era fàcil de respondre, però si fas la pregunta a tu mateix es converteix en una pregunta difícil de contestar. "Qui sóc jo?"

Tu has de saber qui ets i què ets. Un cop contestada aquesta pregunta podràs seguir endavant en aquest relat.

Activitats

- Qui sóc jo?
- Què sóc jo?

Conceptes

Els teus sentits fan saber que tens un cos material i també una part espiritual. Vaja, que ets un compost de cos i ànima.

a.- El cos es compon d'òrgans, ossos, músculs, nervis,...

b.- L'ànima es compon de potències. Això vol dir que té poder.

Les potències que tens són tres segons els científics: Intel·ligència, memòria i voluntat.

Alguns autors diuen que la memòria està inclosa a la intel·ligència i per això parlen només de dues potències. Per ser breus ens vam quedar amb les dues potències.

Del cos preocupa't el teu de tenir-lo sa, net, amb decoració extra (barba, arracades, maquillatge,...) o sense. Ho deixem al teu gust i una mica al gust dels teus pares... hi ha aspectes on encara no et permeten que facis servir la teva llibertat.

De les potències sí que ens interessa donar-te algunes dades prèvies.

Intel·ligència, segons el diccionari, és la capacitat d'entendre o comprendre. I la voluntat, en canvi, és un acte pel qual vols o rebutges una cosa.

Activitats

- Escribe una cosa que vingui de la intel·ligència i una cosa que vingui de la voluntat.
- Bé. Ara et veus capaç de contestar millor les preguntes de Qui sóc jo? i Què sóc jo?

Com actuo?

Microrelat

Lorenzo se'n va anar de passeig amb els seus amics, estaven en un banc del parc parlant i Ana li va dir:

- "Qui t'ha dit que el color granat enganxa amb el blau marí?"

Lorenzo li va respondre amb una mica de desafiament:

- "Ningú. Em vesteixo com em dóna la gana."

Creu va intervenir:

- "Quina sort tens Lorenzo, a mi, ma mare, no em deixa sortir de casa si no li agrada com vaig vestida."

Ana Maria va afegir:

- "És lògic el que fa la teva mare, no pots anar vestida de qualsevol manera. Jo sempre em miro al mirall, per veure si m'agrada el conjunt que m'he posat. Si tinc dubtes li pregunto."

Conceptes

La intel·ligència t'indica el tipus de roba que has de fer servir: si te'n vas a la platja portaràs una roba, si te'n vas a l'institut portaràs un altre tipus de roba, si fa fred roba d'abric, si fa calor...

La voluntat t'indica com vols vestir-te. Còmode, per muntar un numeret o per passar desapercebut a l'institut...

Afegim ara un concepte nou; la llibertat. La capacitat de decidir. Normalment situem la llibertat al cor. "fes el que et dicti el cor." Això significa que ajuntes les idees (intel·ligència) amb allò que desitges fer (voluntat) i el cor dóna l'ordre lliurement. Així al microrelat, tu et vesteixes com vols dins de les teves possibilitats.

Activitats

- Són lliures Lorenzo, Cruz i Ana?

L'acte de decidir. Capacitat de creure

Microrelat

Maria té quatre fills. La nit anterior es va ficar al llit molt tard. Se'n va anar amb el seu marit, Gregorio, al cinema per celebrar junts el seu aniversari de casament.

Avui ha matinat per portar el marit a l'aeroport, estarà dos dies fora. Torna a casa per aixecar els fills i portar-los a l'escola. Després treballarà, cuida ancians. A la tarda Peter, un dels seus fills, ha arribat amb febre, vòmits, mal de cap... ho ha portat al metge i ha de prendre un menjar suau i unes pastilles.

Total, la Maria arriba al final del dia cansadíssima. Es mor de son. Però veu que Peter no millora. Decideix passar la nit amb vela per saber l'evolució del nen.

Conceptes

Tenim capacitat de saber el que cal a cada moment, encara que sigui exigent, vagi en contra de valors importants. Gràcies a la nostra capacitat de creure. Ens fiem del que captem pels sentits i també de la informació que ens donen les persones.

1. La intel·ligència indica a Maria que ha de descansar i dormir perquè el seu cos els ho demana.
2. La voluntat indica a Maria la necessitat de vetllar Peter perquè se senti acompanyat i si necessita alguna cosa sap que la seva mare està per allò que necessiti.
3. El cor de Maria pren la decisió lliure de no descansar, malgrat que ho necessita.

Amb la qual cosa el procés per prendre una decisió serà una cosa semblant a això:

1. Necessito...
2. Per aconseguir-ho...
3. Valoro si està bé o no.
4. Ho faig.

Tot i així podem equivocar-nos. Però tant se val, ja que l'error ens dóna la capacitat de ser humils i reconèixer que tenim errors. Hi ha decisions que sabem que no sempre són bones però la nostra naturalesa feble ens porta a fer-les. Més endavant tractarem aquest tema.

Activitats

- Dóna la teva opinió del relat És correcte?

El Bé Moral

Qui diu què està bé o què està malament en un acte?

Concepte

Els teus actes sempre són bons si s'ajusten a una llei moral. Són dolents si creues la ratlla d'aquesta llei.

Ens trobem amb conceptes de religió. Per això cal estudiar la fe. Però com ja has fet la 1a Comunió resulta que ja tens fe i saps què està bé i què està malament. Et preguntes:

Què faré a la Confirmació?

A la catequesi de Confirmació t'has de respondre aquestes altres preguntes:

Com visc la fe?

Per a què faig servir la fe?

Com actuo com a cristià?

Totes aquestes preguntes te les has de respondre tu. A tu mateix ia Déu.

Això de respondre;

“Perquè sí”, “no sé”, “m'és igual”. “m'ho han dit els meus pares”... ja no et serveix.

Has de saber qui ets (intel·ligència) i has de voler ser allò que vols (voluntat). Un catòlic el que vol és anar al cel, ser sant.

Sant Josepmaria va escriure a Camí 815.

Vols de debò ser sant? —Compleix el petit deure de cada moment: “fes el que deus i està en allò que fas..”

Clarament fa referència a la teva intel·ligència i a la teva voluntat lliure i a la de tots.

2.- EL CREU. RESPOSTA DE L'HOME A DÉU.

Crec

Microrelat

Coneixes la faula del pastor mentider?

Un jove pastor tenia cura d'un ramat d'ovelles a prop d'un petit poble.

Un dia se li va acudir fer una broma als habitants del lloc, així que va anar al lloc alarmat cridant que s'havia trobat amb un llop, i que les seves ovelles corrien perill. Això va preocupar tots els habitants, que es van disposar a ajudar-lo.

Corrent, el van seguir fins al lloc on havia vist el suposat llop, però es van trobar que només era una broma. Temps després el pastor es va trobar amb un veritable llop que el va amenaçar amb les seves feroçes gotes. Aterrit, va anar al mateix poble buscant ajuda, però aquesta vegada els habitants van creure que era una altra de les seves bromes, i no van sortir a ajudar-lo. El llop va devorar les ovelles i se'n va endur algunes, deixant el pastor aterrit i penedit d'haver fet broma amb una cosa tan alarmant.

Conceptes

"En boca d'un mentider, la veritat es fa dubtós." Aquest refrany, com has entès molt bé, vol dir que si dius moltes mentides, quan diguis una veritat ningú et creurà. No et dic mentider, res més lluny de mi, pensa en el significat de la paraula creure. Creure és prendre com a cert allò que no podem comprovar.

Activitats

- Escribe alguns exemples de veritats de fe que acceptes diàriament.
- T'has sorprès de la quantitat de fe que tens a les persones més diverses?

La veritat és que, fem servir la fe cada dia. El que ens ha revelat Déu a través de la Bíblia també és cert. Déu no es pot enganyar, ni enganyar-nos. Seria absurd.

Però no ens quedem en allò superficial dient. Mira, sí, jo m'ho crec tot. Ja està. Ja sóc catòlic. D'acord, però si demanes l'hora al carrer i et diu que queden dos minuts per a les 12h i el teu tren surt a aquesta hora, segur que et poses a córrer. No només t'ho has cregut i ja està. T'has posat a córrer. Has viscut la fe. Per això no només cal saber les veritats de fe, cal fer-les servir, viure-les. Viure de fe. Intentarem explicar com es viu al llarg de tota la catequesi.

Microrelat

“En aixecar la vista i veure la molta gent que el seguia, Jesús va dir a Felip:

—¿On comprarem menjar per a tota aquesta gent?

Però ho va dir per veure què contestaria Felip, perquè Jesús mateix sabia bé què havia de fer. Felip li va respondre:

—Ni tan sols amb dos-cents denaris de pa n'hi hauria prou perquè cadascú rebés una mica.

Aleshores un altre dels seus deixebles, Andreu, el germà de Simó Pere, li va dir:

—Aquí hi ha un noi que té cinc pans d'ordi i dos peixos, però què és això per a tanta gent?

Jesús va respondre:

—Feu que tots se senten.” (Jn 6, 5-10)

Activitats

- Crist té fe? Distingeix segons les naturaleses.
- Els apòstols tenen fe? En qui?
- El nen amo dels pans i peixos té fe? En qui?

Qui fa el miracle és Jesús, els apòstols creuen en Ell. Imagina't que asseuen a la munió dient que els donaran de menjar i després es posen com el pastor de la falla... No vulguis ni pensar en el mosqueig que produirien.

Ara pensa en el nen. Ell ha estat previsor i porta menjar. Jesús, a través d'Andreu, li demana tot el menjar. Gràcies a la seva generositat -i al poder de Jesús- tots menjaran, però el nen no ho sap. Si hagués dit que no volia donar-li el menjar, seria pecat? No, el nen és lliure, però viu la fe. Creu en Déu i ho dona tot. Es fia de Jesús.

Què entens tu per noi? 11 anys, 12, 13, 14... el noi va ser valent, molt valent. Es va arriscar a no tenir menjar aquell dia.

Activitats

- Decideix: Tu tens fe? La fas servir? Quan ha estat?
- Et vas caldre tenir el coratge com el noi de l'Evangeli?

Crec en Déu. Déu es dona a conèixer.

Microrelat

Quatre soldats van pujar a un monticle. Van descansar un moment veient un paisatge espectacular amb el sol posant-se entre les muntanyes de l'horitzó. Un d'ells va dir:

"Jo no sóc religiós ni res d'això, però veient això noto que darrere d'una cosa tan bonica hi ha d'haver un ésser superior."

Un altre soldat va afegir:

"I nosaltres estem aquí destruint amb els nostres coets i drones. Quin desastre!"

Conceptes

Creure en Déu hem vist que és saber de la seva existència sense poder-ho demostrar. Amb les idees sí que podem fer raonaments que ens indiquen la seva existència, amb els sentits també ho pressentim, com aquests soldats. Però no ho podràs conèixer com coneixes la idea de sumar.

Déu es dona a conèixer. Li importem. No ens ha creat i s'ha oblidat de nosaltres.

El CIC (Catecisme de l'Església Catòlica) Parla de Déu Pare revela que hi ha un sol Déu. No n'hi poden haver dos ja que un hauria de ser més important que l'altre.

Déu Viu:

"Jo sóc el Déu dels teus pares, el Déu d'Abraham, el Déu d'Isaac i el Déu de Jacob" (Ex 3,6). No és un Déu de morts sinó de vius. Parla en present. No diu: "Jo era el Déu d'Abraham,..." utilitza el verb present en indicatiu: "sóc"

El seu nom és "Jo sóc qui sóc" no té ni passat ni futur. Tot és present per a Ell.

Déu és Misericordiós

"Senyor, Senyor, Déu misericordiós i clement, trigo a la còlera i ric en amor."

Moisès confessa aleshores que el Senyor és un Déu que perdona (cf. Ex 34, 5-9).

Déu és Amor.

"Amb amor etern t'he estimat: per això he reservat gràcia per a tu" (Jr 31,3).

Activitats

- Mira que hem fet sumes, però explicar el concepte en abstracte és més difícil. Si dic $2+2=4$ explico com s'hi suma però no per a què serveix sumar. Per què serveix sumar?

Conceptes

Sempre ens preguntem Com és Déu? Déu és un ésser superior a tot el que existeix. Té aquests atributs:

Sant vol dir que és perfecte,

Omnipotent, tot ho pot.

Justament, és a dir que les seves decisions són inapel·lables i precises.

Omnipresent, és a tot arreu.

Amorós, ens ha creat i continua pendent de nosaltres. Té un pla personal per a cadascú.

Immutable, mai no canvia les seves decisions són per sempre.

Omniscient, sap totes les coses.

Misericordiós, s'apiada del qui reconeix que s'equivoca i perdona sempre.

Eternitat, no té ni principi ni fi. Sempre ha existit i sempre existirà. Déu està per sobre del temps. Ho ha creat Ell.

Pare

Microrelat

"Potser algun de vosaltres seria capaç de donar-li al seu fill una pedra quan li demana pa?"

"Déu és Amor" (1 Jn 4,8.16);

CIC 221 L'ésser mateix de Déu és Amor. En enviar en la plenitud dels temps el seu Fill únic i l'Esperit d'Amor, Déu revela el seu secret més íntim. Ell mateix és una eterna comunicació d'amor: Pare, Fill i Esperit Sant, i ens ha destinat a participar-hi.

Conceptes

Déu ens ha creat perquè el coneguem i l'estimem. Aquesta és la nostra missió a la terra; estimar Déu.

Com a Pare que ens estima, es preocupa de nosaltres. No ens ha creat per després oblidar-se de nosaltres. Al contrari, es preocupa i fa tot el possible perquè l'estimem, respectant la nostra llibertat. Per això Jesús va dir en una ocasió:

- En veritat us dic que tot se'ls perdonarà als fills dels homes: els pecats i quantes blasfèmies profereixin; però el qui blasfemi contra l'Esperit Sant no tindrà mai perdó, sinó que serà reu de delictes eterns. (Mc 3, 28-29)

Aquest pecat consisteix a no voler ser estimat per Déu. Perquè se n'està negant l'afecte. No se l'accepta i Déu no obliga ningú que l'estimin. Respecta sempre la llibertat que tenim de dir-li "t'estimo" o "no t'estimo."

Activitats

- Quines persones formen la Santíssima Trinitat? Té alguna semblança amb la família humana?
- Com pots estimar Déu sobre totes les coses?

Crec en Déu Pare Totpoderós

Microrelat

Una llegenda. Diuen que li va passar a Sant Agustí.

La trobada:

Mentre passejava per la vora del mar, l'Agustí, cavil·lant sobre el misteri de la Trinitat, es va trobar amb un nen que anava i venia amb una petxina, buidant aigua de mar en un petit forat que havia cavat a la sorra.

La conversa:

Agustí li va preguntar què estava fent. El nen va respondre que intentava ficar tota l'aigua del mar al forat.

La lliçó:

Davant la impossibilitat de la tasca, Agustí els ho va fer notar. El nen va replicar que era més fàcil el que ell feia de comprendre el misteri de la Trinitat amb la ment finita.

El desenllaç:

De vegades, la llegenda diu que el nen desapareix, revelant-se com un àngel, perquè Agustí comprengui la lliçó sobre la humilitat de la raó davant de la divinitat.

Conceptes

Totpoderós significa que el seu poder és infinit. Persones que no creuen en Déu es burlen dient que sí que està limitat. "Si Déu és bo, -diuen- no pot ser dolent, per tant Déu està limitat, no és infinit".

Sembla molt intel·ligent això però és una ximpleria disfressada de llista. Que no t'enganyi.

Hi ha uns principis lògics:

- 1.- El Principi d'Identitat, que afirma que una cosa és idèntica a si mateixa. Jo sóc jo i no puc ser un altre alhora.
- 2.- El Principi de No Contradicció, que estableix que és impossible que alguna cosa sigui i no sigui alhora i en el mateix sentit.

Hi ha més principis però ho deixem aquí, els altres no ens fan falta de moment.

Tot allò que pensa Déu es fa realitat, existeix. I el seu pensament és infinit.

Activitats

- Per tant què diries a aquesta persona que diu: Si Déu és bo, -diuen- no pot ser dolent, per tant Déu és limitat, no és infinit".

Bé els dos últims apartats potser t'han estat una mica difícils d'entendre.

Té la seva lògica, no pots pretendre que càpiga Déu al nostre cap finit, limitat, quan Ell és infinit. Com el nen de la platja i Sant Agustí. Aquesta llegenda ajuda a entendre que és ser infinit.

Creador del cel i de la terra.

Microrelat (Gn 1, 1-31 - Gn 2, 1-4)

1 La Creació

Al començament de tot, Déu va crear el cel i la terra. La terra no tenia llavors cap forma; tot era un mar profund cobert de foscor, i l'esperit de Déu es movia sobre les aigües.

Déu va dir: "Hi hagi llum!"

I hi va haver llum. En veure Déu que la llum era bona, la va separar de la foscor i la va anomenar "dia", i la foscor la va anomenar "nit". D'aquesta manera, es va completar el primer dia.

Després Déu va dir: "Hi hagi una volta que separi les aigües, perquè quedin separades."

I així va ser. Déu va fer una volta que va separar les aigües: una part va quedar sota la volta i una altra part va quedar a sobre. A la volta la va anomenar "cel". D'aquesta manera es va completar el segon dia.

Llavors Déu va dir: "Ajunteu-vos en un sol lloc les aigües que estan sota el cel, perquè aparegui el que és sec."

I així va ser. Al sec, Déu el va anomenar "terra", i les aigües que s'havien ajuntat les va cridar "mar".

En veure Déu que tot estava bé, va dir: "Produïu la terra tota classe de plantes: herbes que donin llavor i arbres que donin fruit."

I així va ser. La terra va produir tota mena de plantes: herbes que donen llavor i arbres que donen fruit. I Déu va veure que tot estava bé. D'aquesta manera, es va completar el tercer dia.

Llavors Déu va dir: "Hi hagi llumeneres a la volta celeste, que il·luminin la terra i separin el dia de la nit, i que serveixin també per assenyalar els dies, els anys i les dates especials."

I així va ser. Déu va fer les dues llumeneres: la gran per il·luminar de dia i la petita per il·luminar de nit. També va fer estrelles. I va posar Déu les llumeneres a la volta celeste per il·luminar la terra de dia i de nit, i per separar la llum de la foscor, i va veure que tot estava bé. D'aquesta manera es va completar el quart dia.

Després Déu va dir: "Produïu l'aigua tota mena d'éssers vius, i hi hagi també aus que volin sobre la terra."

I així va ser. Déu va crear els grans monstres del mar, i tots els éssers que l'aigua produeix i que hi viuen, i les aus.

I en veure Déu que tot estava bé, va beneir els éssers que havia fet. Els va dir: "Tingueu moltes cries i ompliu els mars, i hi hagi moltes aus al món."

D'aquesta manera, es va completar el cinquè dia.

Déu va dir: "Produïu la terra tota mena d'animals domèstics i salvatges, i els que s'arrosseguen per terra."

I així va ser. Déu va fer aquests animals i va veure que tot estava bé.

Llavors va dir: "Ara fem l'home. Serà semblant a nosaltres, i tindrà poder sobre els peixos, les aus, els animals domèstics i els salvatges, i sobre els que s'arrosseguen per terra."

Quan Déu va crear l'home, ho va crear semblant a Déu mateix. Home i dona els va crear, i els va donar la seva benedicció: "Tingueu molts, molts fills; ompliu el món i governeu-lo; domineu sobre els peixos, les aus i tots els animals que s'arrosseguen."

Després els va dir: "Mireu, jo us dono totes les plantes de la terra que produeixen llavor, i tots els arbres que donen fruit. Tot això us servirà d'aliment. Però als animals salvatges, als quals s'arrosseguen per terra i les aus, els dono l'herba com a aliment." Així va ser, i Déu va veure que tot el que havia fet estava molt bé.

El cel i la terra, i tot el que hi ha, van quedar acabats. El setè dia va acabar Déu el que havia fet, i va descansar. Aleshores va beneir el setè dia i el va declarar dia sagrat, perquè aquell dia va descansar de tota la seva feina de creació.

Conceptes

Has llegit la primera pàgina de la Bíblia. S'ha escrit allò que Déu va fer però no explica "com" ho va fer. Això no cal i per això no ho diu. Si seguís llegint trobaries que del fang va fer Adam i d'una costella d'Adam va fer Eva, però no diu com ho va fer.

El que queda clar és que del no-res Déu crea totes les coses. No fabrica les coses. Aquesta és la diferència entre crear i fabricar. Crear és donar existència a alguna cosa nova. Fabricar implica produir béns, a partir de matèries primeres o components existents.

Quan parlem del Cel i de la Terra ens referim a aquesta vida i a la que tindrem després de morir. El Cel és "el lloc propi de Déu", on viu Déu i Trino encara que aquí a la Terra també tenim la seva presència. Als Sagraris està

Jesucrist i com és Déu també, és a la Terra i de forma indirecta en tota la Creació.

També el Cel i la Terra fa referència a allò visible i a allò invisible, és a dir, allò espiritual, àngels, virtuts, potestats, ànimes,...

Activitats

- Escribeu cinc coses creades i cinc de fabricades.
- Sabríeu esmentar coses immaterials a part de Déu i dels àngels?

Crec en Jesucrist, el seu únic Fill, Nostre Senyor,

Fins aquí hem estudiat la 1a Persona de la Santíssima Trinitat; El Pare. Ara estudiarem la 2a Persona de la Santíssima Trinitat, El Fill. Jesucrist.

Recordeu que tot és de fe. És un misteri i per tant encara que entenguem i notem que és lògic no es pot demostrar que això és així. Ho creiem com a veritable perquè és la font d'informació veritable.

Microrelat

Antic Testament:

"I va dir Déu: Fem l'home a la nostra imatge" (Gn 1, 26) (1).

Aquí Déu parla en plural, fa com una reflexió prèvia, no és només el Pare qui crearà l'home, sinó la Santíssima Trinitat, Pare, Fill i Esperit Sant.

Nou Testament

Sant Marc escriu:

Per aquells dies, Jesús va sortir de Natzaret, a la regió de Galilea, i Joan el va batejar al Jordà. Quan sortia de l'aigua, Jesús va veure que el cel s'obria i que l'Esperit baixava sobre ell com un colom. I va venir una veu del cel, que deia: "Tu ets el meu Fill estimat, a qui he triat." (Mc 1, 4-11) (també surt a Mt 3.13-17 i Lc 3.21-22)

Sant Pere a la 1a carta que escriu a les esglésies diu:

"Pedro, apòstol de Jesucrist, als qui viuen escampats fora de la seva pàtria, a les províncies de Ponto, Galàcia, Capadòcia, Àsia i Bitínia, als quals Déu Pare havia escollit anteriorment d'acord amb el seu propòsit.

consagrat perquè l'obeïu i sigueu purificats amb la sang de Jesucrist.

Rebeu abundància de gràcia i de pau." (1Pe 1, 1-2)

Sant Pere cita les tres persones de la Santíssima Trinitat en la salutació inicial de la carta que escriu. Ho escriu de manera molt natural.

Catecisme de l'Església Catòlica

234. El misteri de la Santíssima Trinitat és el misteri central de la fe i de la vida cristiana. És el misteri de Déu en si mateix. És, doncs, la font de tots els altres misteris de la fe; és la llum que els il·lumina. És l'ensenyament més fonamental i essencial en la "jerarquia de veritats de fe". Tota la història de la salvació no és res més que la història del camí i els mitjans pels quals el Déu veritable i únic, Pare, Fill i Esperit Sant, es revela als homes, els aparta del pecat i els reconcilia i uneix amb si.

Conceptes

La Segona Persona de la Santíssima Trinitat és Déu. Hi ha des de sempre. No té ni principi ni fi, actua alhora que Déu-Pare per estar units. És l'únic Fill que hi ha a Déu.

El Símbol de sant Atanasi diu:

20. El Pare no ha estat fet per ningú, ni creat, ni engendrat.

21. El Fill procedeix només del Pare, no fet, ni creat, sinó engendrat en la Mare de Déu.

S'entén però hi ha dubtes, preguntes que no es poden respondre. El Pare no procedeix de ningú, el Fill sí.

Primer va existir el Pare? No. Déu és fora del temps, no hi ha inici ni final. Jesús és la 2a Persona de la Trinitat. Per la seva naturalesa Divina existeix des de sempre, és etern. Per la seva naturalesa humana va tenir una data d'inici, a l'Encarnació.

És nostre Senyor està per sobre de qualsevol autoritat. És la màxima autoritat i ens ensenya com fer les coses. Tots estem sotmesos als mandats amorosos.

Activitats

- Escriu preguntes que se t'acudeixen i la resposta que dona el Catecisme. Demana ajuda al teu catequista.

Que va ser concebut per obra i gràcia de l'Esperit Sant,

Microrelat

Evangelí de Lluc, 1, 26-38

El sisè mes va ser enviat l'àngel Gabriel de part de Déu a una ciutat de Galilea anomenada Natzaret, a una verge desposada amb un home de nom Josep, de la casa de David. El nom de la verge era Maria.

I va entrar on ella era i li va dir:

—“Déu et salvi, plena de gràcia, el Senyor és amb tu.”

Ella es va torbar en sentir aquestes paraules, i considerava què podia significar aquesta salutació. I l'àngel li digué:

—“No tinguis por, Maria, perquè has trobat gràcia davant Déu: concebràs en el teu si i donaràs a llum un fill, i hi posaràs per nom Jesús. Serà gran i serà anomenat Fill de l'Altíssim; el Senyor Déu li donarà el tron de David, el seu pare, regnarà eternament sobre la casa de Jacob i el seu Regne no tindrà fi.”

Maria li va dir a l'àngel:

—“De quina manera es farà això, doncs no conec home?”

Respongué l'àngel i li digué:

—“L'Esperit Sant baixarà sobre tu, i el poder de l'Altíssim et cobrirà amb la seva ombra; per això, el que naixerà Sant serà anomenat Fill de Déu. I aquí tens Isabel, el teu parent, que en la seva ancianitat ha concebut també un fill, i la que anomenaven estèril està ja en el sisè mes, perquè

Va dir llavors Maria:

—“Heus aquí l'esclava del Senyor, feu-vos en mi segons la vostra paraula.”

I l'àngel es va retirar de la presència.

Conceptes

La Verge Maria estava compromesa amb Josep. Maria havia pensat no tenir descendència per oferir el sacrifici a Déu. Per això pregunta a l'àngel de com ha de passar. L'àngel explica que serà l'Esperit Sant qui actuarà. Aleshores Maria diu que és l'esclava del Senyor. Rebutja la llibertat que tots tenim per

dir que la seva llibertat és fer allò que Déu li digui. Maria té fe i viu de la fe. Maria accepta allò que Déu vulgui. Encara que sigui el contrari del que volia fer.

T'atreveixes a ser tan valent com Maria? Ella diu que farà allò que Déu vulgui. Els seus gustos, apetències, amigues, tot passa per Déu. Has de saber dir que sí a Déu cada dia en aquestes ximpleries de mandra, desordre, bromes ximpls,... en aquests moments és quan et guanyes el cel. A poc a poc. No pensis que el món sencer et coneixerà perquè és tan sant, en aconseguir fer un sacrifici.

Activitats

- Com ha actuat Déu? Respecta la llibertat de Maria? Raona la resposta.
- La Verge no té Pecat Original. Això vol dir que no pot pecar, va tenir una vida més fàcil que nosaltres?

Va néixer de Santa Maria Verge,

Microrelat

Naixement de Jesús (Lc 2, 1-7)

Per aquell temps, l'emperador August va ordenar que es fes un cens de tot el món. Aquest primer cens va ser fet sent Quirino governador de Síria. Tots tenien que inscriure's a la pròpia ciutat.

Per això va sortir Josep del poble de Natzaret, de la regió de Galilea, i se'n va anar a Betlem, a Judea, on havia nascut el rei David, perquè Josep era descendent de David. Va anar allà a inscriure's, juntament amb Maria, la seva esposa, que estava encinta. I va passar mentre eren a Betlem, que a Maria li va arribar el temps de donar a llum. Allí va néixer el seu fill primogènit, i el va embolicar amb bolquers i el va ficar al llit al pessebre, perquè no hi havia allotjament per a ells a la fonda.

Conceptes

Pensa que Déu Pare va escriure la Bíblia com a autor principal perquè tu ara que llegeixes aquest text en tregui conseqüències. Sí, ara, al segle XXI. No et sembla increïble?

Al text tenim exposat un misteri ja que és una veritat de fe escrita en el Credo. Potser hi ha diversos misteris, no només un. L'Encarnació de Jesús per mitjà de l'Esperit Sant. La Virginitat de Maria.

També hi ha implícits uns fets que parlen per ells mateixos, pobresa, solitud, por. Déu Pare desitja que neixi pobre. Que s'assabentin de la notícia els més incultes, els

pastors... Era a l'hivern segons sembla. L'obediència de Josep a les lleis, Maria que coneix les escriptures, acompanya Josep a la ciutat de Betlem...

Activitats

- Mesura totes aquestes idees i pensa com ha estat la teva vida fins ara? És bo que escriguis idees.

- Les nades perquè creus que s'han inventat com a devoció popular?

Llegint la lletra dóna peu per pregar amb la Sagrada Família?

- Per què va voler néixer en un pessebre?

- Per què va voler néixer pobre?

- Per què els àngels anuncien als pastors el naixement de Jesús i no a gent important com el rei Herodes?

- Pensa que tindrien Maria i Josep al seu cor.

Si ho has sabut fer bé comences a estar en sintonia amb Jesús. Si penses que no, tranquil·litat. Torna a llegir el relat com si tu estiguessis allà acompanyant Maria Josep i el Nen.

Va patir sota el poder de Poncio Pilat

Microrelat

Llegirem de primera mà el relat

Crucifixió i mort de Jesús (Mt 27,32-56 Mc 15,21-41 Jn 19,17-30)

Quan el portaven van agafar un tal Simó de Cirene, que venia del camp, i el van obligar a portar la creu darrere de Jesús. El seguia una gran multitud del poble i de dones, que ploraven i es lamentaven per ell. Jesús, tornant-se a elles, els va dir: —Fills de Jerusalem, no ploreu per mi, ploreu més aviat per vosaltres mateixes i pels vostres fills, perquè mireu que vénen dies en què es dirà: «Feliços les estèrils i els ventres que no van engendrar i els pits que no van alletar». Aleshores començaran a dir a les muntanyes: «Caed sobre nosaltres»; i als colls: «Sepultar-nos»; perquè si en el tronc verd fan això, què es farà al sec?

Portaven també amb ell dos malfactors per matar-los. Quan van arribar al lloc anomenat Calavera, el van crucificar allà a ell i als malfactors, un a la dreta i un altre a l'esquerra. I Jesús deia:

—Pare, perdona'ls, perquè no saben què fan.

I es van repartir la roba fent sorts. El poble estava mirant, i els caps se'n burlaven i deien:

—Ha salvat els altres, que se salvi a si mateix, si ell és el Crist de Déu, l'elegit.

Els soldats se'n burlaven també; s'acostaven i oferint-li vinagre deien:

—Si tu ets el Rei dels jueus, salva't a tu mateix.

Damunt seu hi havia una inscripció: «Aquest és el Rei dels jueus». Un dels malfactors crucificats l'injuriava dient:

—No ets tu el Crist? Salva't a tu mateix ia nosaltres.

Però l'altre el va reprendre:

—Ni tan sols tu, que ets al mateix suplici, tems Déu? Nosaltres som aquí justament, perquè rebem allò merescut pel que hem fet; però aquest no ha fet cap mal.

I deia:

—Jesús, recorda't de mi quan arribis al teu Regne.

I li va respondre:

—En veritat et dic: avui seràs amb mi al Paradís.

Ja era al voltant de l'hora sisena. I tota la terra es va cobrir de tenebres fins a l'hora nona. Es va enfosquir el sol, i el vel del Temple es va esquinçar per la meitat. I Jesús, clamant amb una gran veu, va dir:

—Pare, a les teves mans encomano el meu esperit.

I dient això va expirar. El centurió, en veure el que havia passat, va glorificar Déu dient:

—De veritat aquest home era just.

I tota la multitud que s'havia reunit davant d'aquest espectacle, en contemplar el que havia passat, tornava copejant-se el pit. Tots els coneguts de Jesús i les dones que l'havien seguit des de Galilea estaven observant de lluny aquestes coses.

[Conceptes](#)

Als quatre evangelis tens el relat de la Passió de Crist. Mor per culpa dels teus pecats i els de totes les persones. Amb això ens “redimeix”. La paraula redimir vol dir rescatar o alliberar algú de l'esclavatge del pecat pagant un preu.

Jesús redimeix pagant amb la seva vida humana. El preu que paga és alt ja que li torturen tot el que desitgen i després el van crucificar.

El Dimoni va intentar durant la Passió que Crist odiés als seus enemics. I no ho va aconseguir. Per això quan va morir Crist diem que el dimoni va ser derrotat. Jesús li ha guanyat, no va deixar d'estimar.

El dolor, Jesús el converteix en una cosa positiva. Nosaltres quan tenim algun dolor podem oferir aquesta molèstia com Jesús va oferir la vida. Podem demanar-li pel perdó dels nostres pecats o una altra intenció. Fixa't el que escriu sant Pau:

Col 1, 24 "Ara m'alegro dels meus patiments per vosaltres, i complet a la meua carn el que falta als sofriments de Crist en benefici del seu cos, que és l'Església."

No és que falti res per rebre la salvació. No es tractava de “completar” la passió de Jesús en el sentit que no hagués estat suficient per a la redempció. Més aviat, en patir amb paciència i amor, els creients participem dels patiments de Crist, cosa que ajuda a aplicar els mèrits de la Passió a la vida de les persones.

Activitats

- Quin sentit donem al dolor els cristians?

Va ser crucificat, mort i sepultat,

Microrelat

—Tot està consumat. I inclinant el cap, va lliurar l'esperit.

La llançada

Com era la Parasceve, perquè no es quedessin els cossos a la creu dissabte, perquè aquell dissabte era un dia gran, els jueus van pregar a Pilat que els trenquessin les cames i els retiressin. Van venir els soldats i van trencar les cames al primer i al un altre que havia estat crucificat amb ell. Però quan van arribar a Jesús, en veure'l ja mort, no li van trencar les cames, sinó que un dels soldats li va obrir el costat amb la llança. I a l'instant va brollar sang i aigua. Qui el va veure dona testimoni, i el seu testimoni és veritable; i ell sap que diu la veritat perquè també vosaltres

cregueu. Això va passar perquè es complís l'Escriptura: No li trencaran ni un os. I també un altre passatge de l'Escriptura diu: Miraran qui traspassaren.

Sepultura de Jesús (Mt 27,57-66 Mc 15,42-47 Lc 23,50-56)

Després d'això, Josep d'Arimatea, que era deixeble de Jesús, encara que d'amagat per por dels jueus, va pregar a Pilat que li deixés retirar el cos de Jesús. I Pilat els ho va permetre. Així que va ser i va retirar el cos. Nicodem, el que havia anat abans a Jesús de nit, també va anar portant una mixtura de mirra i àloe, d'unes cent lliures. Van prendre el cos de Jesús i el van embolicar en llenços, amb les aromes, com és costum donar sepultura entre els jueus. Al lloc on va ser crucificat hi havia un hort, ja l'hort un sepulcre nou on encara no havia estat col·locat ningú. Com era la Parasceve dels jueus i el sepulcre era a prop, hi van posar Jesús.

Conceptes

Les autoritats religioses dels jueus van enviar Jesús al governador Ponci Pilat perquè el condemnés a mort. Els escribes i sacerdots no acceptaven que es proclamés Fill de Déu.

Quan claven la llança a Jesús i surt sang i aigua, l'Església sempre ha vist que la sang representa l'expiació pels pecats i el sacrifici redemptor que passa a la creu. L'aigua simbolitza el do de l'Esperit Sant, que dóna vida, purifica i representa el Baptisme i la vida nova en Crist.

Aquest text diu que Crist va morir, tant els amics com els enemics, ho reconeixen.

Activitats

- Per què és tan important la narració de la llançada i la sepultura?

Va baixar als inferns,

Microrelat

A cadascú de nosaltres, però, ha estat donada la gràcia en la mesura que Crist vol atorgar els seus dons. Per això diu: Pujant a dalt va portar captiva la captivitat i va concedir dons als homes. Què significa «va pujar» sinó que primer va baixar a les regions inferiors de la terra? El que va baixar és el mateix que va pujar per sobre de tots els cels, per portar-ho tot a la plenitud. (Ef 4, 7-10)

Conceptes

Va baixar als inferns per portar al cel els qui havien esperat la salvació del Messies, com Noè, Abraham, Moisès, Sant Josep, etcètera.

També per demostrar que va Ell havia vençut tots els dimonis. Sant Pere va escriure anar a predicar als esperits captius. Sant Pau diu, com has llegit, va portar captiva la captivitat. Crist es presenta com el vencedor del dimoni i tots se sotmetre a Ell encara que l'odiïn. No suporten la seva presència, però Crist els demostra que Ell i només Ell té l'autoritat per tot arreu.

Tot i així Déu ens concedeix a cada persona un àngel de la guarda. Déu ens ho dóna perquè ens ajudi a vèncer les temptacions del maligne i per ajudar-nos a fer actes bons cap a Déu i a les persones.

Activitats

- Quan convé resar a l'àngel de la Guarda?

Al tercer dia va ressuscitar dintre els morts,

Microrelat

L'endemà al dissabte, molt aviat, quan encara era fosc, va anar Maria Magdalena al sepulcre i va veure treta la pedra del sepulcre. Llavors va arrencar a córrer, va arribar fins on eren Simó Pere i l'altre deixeble, el que Jesús estimava, i els va dir:

—S'han endut el Senyor del sepulcre i no sabem on l'han posat.

Pere va sortir amb l'altre deixeble i van anar al sepulcre. Tots dos corrien junts, però l'altre deixeble va córrer més de pressa que Pere i va arribar abans al sepulcre. Es va inclinar i va veure allà els llenços plegats, però no va entrar. Va arribar darrere seu Simó Pere, va entrar al sepulcre i va veure els llenços plegats, i el sudari que havia estat posat al cap, no plegat juntament amb els llenços, sinó a part, encara enrotllat, en un lloc. Aleshores va entrar també l'altre deixeble que havia arribat abans al sepulcre, va veure i va creure. No entenien encara l'Escriptura segons la qual calia que ressuscités dintre els morts. I els deixebles se'n van anar de nou a casa. (Jn 20, 1-10)

Conceptes

Jesús va morir i va estar al sepulcre aquella tarda i la nit del Divendres, el Dissabte va estar tot el dia i el diumenge “molt de matí”, el tercer dia, va ressuscitar. Per això es diu al tercer dia. No va estar tres dies complets.

La resurrecció era necessària.

Sant Pau no diu; "si Crist no ha ressuscitat, vana és la vostra fe, encara esteu en els vostres pecats."
(1Cor, 14, 17)

Jesucrist ha de demostrar que és més poderós que la mort. Per això va morir i en tornar a viure la mort va ser vençuda. Ens demostra que és Déu doncs el càstig que va imposar a Adam i Eva, Ell ho va superar està per sobre del pitjor que ens passa, morir-nos.

Amb la Resurrecció va obrir les portes del Cel per a tothom.

La seva resurrecció és demostrada històricament pels escrits de l'època i per la Tradició. Els testimonis dels Apòstols són clars. Els primers que rebutgen que ha ressuscitat són ells, no s'ho creuen fins que el veuen amb els ulls propis. Això fa que realment sigui certa la seva resurrecció. No han pretès enganyar ningú. Accepten la seva incredulitat. I Jesús que els recrimina la manca de fe.

Sant Joan va dir que va entrar al sepulcre i "va veure i va creure" Què va veure? Què el va fer creure immediatament? No ho sabem amb certesa, però recordem que Joan va acompanyar el sepulcre als qui portaven el cos de Jesús. Alguns expliquen que va creure perquè va veure el llençol que envoltava Jesús -la Síndone que es conserva a Torí- al mateix lloc on la va deixar però sense el cos. El llençol havia estat traspassat pel Cos Gloriós de Crist. Va quedar al mateix lloc però "buida", per això va veure i va creure perquè ningú no l'havia tocat i treure el cos sense tocar el llençol era impossible.

Activitats

- (Lc 24, 41-43) *"Com que no acabaven de creure per l'alegria i estaven plens d'admiració, els va dir: —Teniu aquí alguna cosa per menjar? Llavors ells li van oferir un tros de peix rostit. Per què menja Jesús davant seu?"*

Va pujar al cel

Microrelat

L'Ascensió del Senyor (Lc 24, 50-53)

"Els va treure fins a prop de Betània i aixecant les seves mans els va beneir. I mentre els beneïa, es va allunyar d'ells i va començar a elevar-se al cel. I ells el van adorar i van tornar a Jerusalem amb gran alegria. I estaven contínuament al Temple beneint Déu."

Conceptes

Jesucrist ha complert la seva missió. Ha realitzat la salvació de tots els homes i dones. Ara se'n va al cel per estar en cos i ànima al costat de Déu Pare i Déu Esperit Sant.

Els apòstols alhora tornen a Jerusalem plens d'alegria. Aquesta vegada no han quedat tristos com quan va morir. Saben que és viu, ho han vist, li han parlat han menjat amb Ell, davant d'ells ha menjat i han vist la seva glòria.

Que estigui en cos i ànima és necessari. L'home només és home si té el cos i l'ànima junts. La dona és igual, només és dona si té el cos i l'ànima junts. El cos és només un cadàver, l'ànima sola és un esperit, no és persona. Tots dos junts, cos i ànima, formen la persona humana. Crist està en cos i ànima al Cel, més endavant direm també amb encert, que és al sagrari amb el seu Cos, amb la seva Ànima i amb la seva Divinitat.

Activitats

- Quina mena d'alegria que tenen els apòstols, d'estar rient tota l'estona no serà? Podries explicar-la?

I està assegut a la dreta de Déu, Pare totpoderós.

Microrelat

(Mc 16, 19) "El Senyor, Jesús, després de parlar-los, es va elevar al cel i està assegut a la dreta de Déu."

CIC 664 Asseure's a la dreta del Pare significa la inauguració del regne del Messies, complint-se la visió del profeta Daniel respecte del Fill de l'home: "A ell se li va donar imperi (autoritat), honor i regne, i tots els pobles, nacions i llengües li van servir. (Dn 7, 14)

Conceptes

A partir de llavors Jesús des del cel governa l'Església, Asseure's a la dreta del Pare és gaudir del seu favor incondicional total. És igual a Déu Pare menys que el Fill procedeix del Pare i que es va encarnar.

L'esperança dels apòstols és que també arribaran al cel després de la mort i amb ells tots els qui estem destinats a anar al cel. Estem destinats a l'esforç que fem cada dia per millorar el nostre amor a Déu.

Activitats

- Quina és la missió dels Apòstols des de llavors?
- I la nostra, quina missió és la que tenim?

Des d'allà ha de venir a jutjar vius i morts.

Microrelat

(Ac 1, 10-11) Estaven mirant atentament el cel mentre ell se n'anava, quan es van presentar davant d'ells dos homes amb vestidures blanques que van dir:

—Homes de Galilea, què feu mirant el cel? Aquest mateix Jesús, que d'entre vosaltres ha estat elevat al cel, vindrà d'igual manera com heu vist pujar al cel.

Conceptes

Déu és remunerador, és a dir, premia els bons i castiga els dolents.

Jesucrist va anunciar que vindria com a Jutge al final dels temps. Serà el dia del judici final.

CIC 681 El dia del Judici, a la fi del món, Crist vindrà a la glòria per dur a terme el triomf definitiu del bé sobre el mal que, com el blat i el joll, hauran crescut junts en el curs de la història.

Jesucrist és el Senyor del món i Jutge. Però va venir per salvar-nos no per condemnar-nos. Per això, qui no rebutja l'Amor de Déu té l'esperança de ser salvat. Malauradament si algú rebutja l'Amor de Déu es condemna així mateix.

CIC 679 Crist és Senyor de la vida eterna. El ple dret de jutjar definitivament les obres i els cors dels homes pertany a Crist com a Redemptor del món. "Va adquirir" aquest dret per la seva Creu. El Pare també ha lliurat "tot judici al Fill". Doncs bé, el Fill no ha vingut per jutjar sinó per salvar i per donar la vida que hi ha. És pel rebuig de la gràcia en aquesta vida pel que cadascú es jutja ja a si mateix; és retribuït segons les seves obres i fins i tot es pot condemnar eternament en rebutjar l'Esperit d'amor.

Activitats

- Per què l'Església canonitza persones -els sants- i en canvi no ha dit de ningú que està condemnat?

Crec a l'Esperit Sant,

Microrelat

El Catecisme diu això sobre l'Esperit Sant

742 "La prova que sou fills és que Déu ha enviat als nostres cors l'Esperit del seu Fill que clama: Abbà, Pare" (Ga 4, 6).

743 Des del començament i fins i tot de la consumació dels temps, quan Déu envia el seu Fill, envia sempre el seu Esperit: la missió de tots dos és conjunta i inseparable.

744 En la plenitud dels temps, l'Esperit Sant realitza en Maria totes les preparacions per a la vinguda de Crist al Poble de Déu. Mitjançant l'acció de l'Esperit Sant en ella, el Pare dona al món l'Emmanuel, "Déu amb nosaltres" (Mt 1, 23).

745 El Fill de Déu és consagrat Crist (Messies) mitjançant la unció de l'Esperit Sant en la seva Encarnació (cf. Sal 2, 6-7).

746 Per la seva Mort i la seva Resurrecció, Jesús és constituït Senyor i Crist a la glòria (Ac 2, 36). De la seva plenitud vessa l'Esperit Sant sobre els Apòstols i l'Església.

747 L'Esperit Sant que Crist, Cap, vessa sobre els seus membres, construeix, anima i santifica l'Església. Ella és el sagrament de la comunió de la Santíssima Trinitat amb els homes.

(Mc 13, 11) "I quan us condueixin per lliurar-vos, no us preocupeu pel que heu de dir; més aviat heu de dir el que en aquell moment se us comunicui. Doncs no sou vosaltres els qui parlareu, sinó l'Esperit Sant."

Conceptes

L'Esperit Sant és la 3a Persona de la Santíssima Trinitat.

Procedeix del Pare i del Fill Això vol dir que qualsevol acte d'Amor del Pare "surt" gràcies a l'Amor (Esperit Sant) i qualsevol acte d'Amor del Fill "surt gràcies a l'Amor (Esperit Sant).

La missió de Déu Fill és inseparable de la missió de Déu Esperit Sant. El Fill s'encarna per mitjà de l'Esperit Sant.

Jesucrist envia l'Esperit Sant a la Pentecosta d'una manera específica. Així queda constituït el sacrament de la Confirmació.

L'Esperit Sant ajuda l'Església en tot moment, cada membre de l'Església i molt especialment el Pontífex Romà.

Activitats

- Amb quin exemple podries explicar la unió de les tres Persones de la Santíssima Trinitat?

La santa Església catòlica,

Microrelat

(Mt 16, 18-19) "I jo et dic que tu ets Pere, i sobre aquesta pedra edificaré la meua Església, i les portes de l'infern no prevaldran contra ella.

Conceptes

Església significa reunió de persones batejades. Tots els catòlics formem l'autèntica Església de Crist.

L'Església és *Una, Santa, Catòlica, Apostòlica i Romana*.

Una

Només hi ha una sola Església veritable, la que va instituir Crist. Les altres són esglésies que s'han separat per no acceptar algunes veritats de fe. Nosaltres tenim el deure resar per ells perquè tornin a integrar-se.

Santa

L'Església és santa, això vol dir que és perfecta. No hi ha errors a la Doctrina que predica l'Església, l'Esperit Sant l'assisteix. Això no vol dir que els que pertanyem a l'Església no tinguem errors. Tots intentem no cometre pecats però els cometem. Ara el que diu l'Església predica recolzant-se a les Sagrades Escripures i a la Tradició és sant.

Catòlica

L'Església és catòlica, és universal que hi pot pertànyer qualsevol persona que es bategi. Tant se val la raça, ni la condició cultural o social, ni nacionalitat. Tothom està cridat a la santedat i tothom pot pertànyer a l'Església.

Apostòlica

L'Església és apostòlica, com els apòstols de Jesús, tots estem cridats a parlar de Déu U i Trino, de la Verge Maria, dels àngels i sants, etc. a tots els nostres familiars, amics i coneguts. Tots ensenyem amb l'exemple -el nostre testimoniatge- i amb la paraula.

Romana

L'Església és romana perquè a Roma es va establir Pere per ser la capital de l'Imperi Romà i Crist li va dir a Pere que ell era el fonament de la seva Església. Per això el bisbe de Roma és sempre el Papa. Sobre ell recau el govern de l'Església universal. El Sant Pare és infal·lible quan parla ex-càtedra això és que li assisteix l'Esperit Sant per això mai s'equivoca.

Activitats

- Què pots fer per ajudar l'Església cada dia?

La comunió dels sants,

Microrelat

CIC 960 L'Església és "comunió dels sants": aquesta expressió designa primerament les "coses santes" (santa), i abans de res l'Eucaristia, "que significa i alhora realitza la unitat dels creients, que formen un sol cos en Crist."

961 Aquest terme designa també la comunió entre les "persones santes" en Crist que ha "mort per tots", de manera que el que cadascú fa o pateix en i per Crist dóna fruit per a tothom.

Conceptes

Arreu del món l'Església celebra els mateixos sagraments Baptisme, Confirmació, Penitència, Eucaristia, Unció de malalts, Ordre Sacerdotal i Matrimoni. Els sagraments són els mateixos per a tots a tot arreu.

Hi ha una part de l'Església que anomenem Triomfant. Són els sants que ja són al cel i des d'allà intercedeixen per nosaltres.

Una altra part de l'Església és la Purgant, formada per persones que han mort, però han d'acabar de purificar els pecats lleus de l'ànima. Nosaltres us podem ajudar a escurçar el temps de Purgatori resant per elles.

L'altra part de l'Església és la Militant està formada per tots els que vivim a la terra que estem lluitant per guanyar-nos el cel. Tenim la missió de resar per l'Església Purgant i per totes les persones que llitem.

Activitats

- Inventa una oració per demanar per les ànimes del Purgatori.

El perdó dels pecats,

Microrelat

(Jn 20, 19-23) Al capvespre d'aquell dia, el següent al dissabte, amb les portes del lloc on s'havien reunit els deixebles tancades per por dels jueus, va venir Jesús, es va presentar enmig d'ells i els digué:

—La pau sigui amb vosaltres.

I dit això els va mostrar les mans i el costat. En veure el Senyor, els deixebles es van alegrar. Els va repetir:

—La pau sigui amb vosaltres. Com que el Pare em va enviar, així us envio jo.

Dit això va bufar sobre ells i els va dir:

—Rebeu l'Esperit Sant; a qui els perdoneu els pecats, els són perdonats; als qui se'ls retingueu, els són retinguts.

Conceptes

Sabem que Jesucrist va venir a redimir-nos perquè ens ho va dir moltes vegades, per exemple aquestes paraules que acabes de llegir. Jesús perdona els pecats a molta gent, i el poder de perdonar els pecats que reben els deixebles és molt explícit. Ningú no en pot dubtar, és claríssim el missatge. De manera que a tu i a mi ens poden perdonar els pecats amb el sagrament de la Penitència.

Activitats

- Saber oracions de memòria és convenient perquè les podem resar quan vulguem sense necessitat de mirar el mòbil. Per això abans de confessar-te convé resar aquesta oració. Aprèn-la.

Senyor meu, Jesucrist,

Déu i Home veritable, Creador, Pare i Redemptor meu,
per ser Vós qui sou i perquè us estimo sobre totes les coses,
em pesa de tot cor haver-vos ofès;
proposo fermament mai més pecar,
apartar-me de totes les ocasions d'ofendre's,
confessar-me i, complir la penitència que em fos imposada.

La resurrecció de la carn

Microrelat

(Lc 7, 11-17), Després, va marxar a una ciutat anomenada Naín, i anaven amb ell els seus deixebles i una gran munió. En acostar-se a la porta de la ciutat, va resultar que portaven a enterrar un difunt, fill únic de sa mare, que era vídua. I l'acompanyava una gran munió de la ciutat. El Senyor la va veure i se'n va compadir. I li va dir:

—No ploris.

Es va acostar i va tocar el fèretre. Els que el portaven es van aturar. I va dir:

—Noi, a tu et dic, aixeca't.

I el que era mort es va incorporar i va començar a parlar. I ho va lliurar a la seva mare. I es van omplir tots de temor i glorificaven Déu dient:

«Un gran profeta ha sorgit entre nosaltres», i «Déu ha visitat el seu poble».

Aquesta opinió sobre ell es va divulgar per tota Judea i per totes les regions veïnes.

Conceptes

Jesucrist és amo de la vida, per ser Déu Totpoderós. Alhora, Jesús és molt humà té sentiments humans i actua també com a home segons el que li provoquen els seus sentiments. No fa el miracle per beneficiar-se'n, ho fa per beneficiar els altres.

Activitats

- Convé sempre pregar per la nostra salut del cos?

I la vida eterna.

Microrelat

(Jn 11, 21-27)

—Senyor, si haguessis estat aquí, el meu germà no hauria mort, però fins i tot ara sé que tot el que demanis a Déu, Déu t'ho concedirà.

—El teu germà ressuscitarà —li va dir Jesús.

Marta li va respondre:

—Ja sé que ressuscitarà a la resurrecció, l'últim dia.

—Jo sóc la Resurrecció i la Vida —li va dir Jesús—; el qui creu en mi, encara que hagués mort, viurà, i tothom qui viu i creu en mi no morirà per sempre. Creus això?

—Sí, Senyor —va contestar—. Jo crec que tu ets el Crist, el Fill de Déu, que has vingut a aquest món.

Conceptes

clarament que tornar a viure al Ell és la resurrecció i la vida, que estem destinats a Jesús diu final del darrer dia.

Tots tornarem a viure, amb la mateixa ànima i el mateix cos, però en estat gloriós.

Vol dir que no tindrem cap defecte corporal i que l'Amor de Déu cohabitarà en nosaltres de manera infinita.

Déu és remuneratiu, premia els bons i castiga els dolents. Per això, saber que després d'aquesta vida arriba la vida eterna ens ajuda a esforçar-nos a comportar-nos com Déu vol.

Activitats

- Per què és bo pregar per les ànimes del purgatori?
- Quin dia l'Església Universal resa per tots els difunts?

Amén.

Concepte

Amén significa; així sigui, això és així, accepto el que he acabat de dir.

3.- ELS SAGRAMENTS

Què és un sacrament?

Microrelat

CIC 224 Els sacraments són signes sensibles i eficaços de la gràcia, instituïts per Crist i confiats a l'Església, a través dels quals se'ns atorga la vida divina. Són set: Baptisme, Confirmació, Eucaristia, Penitència, Unció dels malalts, Ordre i Matrimoni.

Concepte

T'explico la definició dividint-la per apartats

Signe sensible

És un senyal que a entens el que indica. Un semàfor en vermell diu que no pots creuar. Això és un signe o senyal sensible.

eficaços de la gràcia

Aquest senyal o signe transmet una cosa que ni es veu ni es nota pels sentits humans. Igual que el color vermell té un significat, els signes dels sacraments signifiquen que Déu transmet el seu Amor, en diem "la gràcia", perquè actuï en l'ànima del qui la rep.

instituïts per Crist

Els signes els va indicar Jesucrist i va deixar dit que continuéssim fent-los com els seus apòstols. No els ha inventat els apòstols. Crist va fundar l'Església i mitjançant la seva predicació i els seus actes realitzats a la terra ens com cal actuar.

i confiats a l'Església,

Crist va deixar als Apòstols l'encàrrec de predicar per tot el món l'Evangeli, els va donar el poder de fer els sacraments. Quan l'Església va créixer molt i els Apòstols no arribaven a tot van anomenar altres persones perquè els ajudessin.

a través dels quals se'ns atorga la vida divina.

El que passa quan es rep un sacrament és senzillament que obtens una vida divina al teu interior del cor. Déu es fica a la nostra ànima i ens fa millors.

Activitats

- Cerca senyals o signes diferents de les de trànsit i escriu el que signifiquen.

Sagraments d'iniciació

Aquests sagraments fan referència al creixement que experimentaràs a través del caminar pel camí dels cristianismes acompanyat de la resta de la comunitat eclesial. No estàs sol. Els altres cristians que viuen al teu costat us ajudaran.

1.- El Baptisme

Microrelat

Baptisme de Jesús (Mt 3,13-17 i Lc 3,21-22)

I va succeir que en aquells dies va venir Jesús des de Natzaret de Galilea, i va ser batejat per Joan al Jordà. I només sortir de l'aigua va veure els cels oberts i l'Esperit que, en forma de colom, baixava sobre ell; i es va sentir una veu des del cel:

—Tu ets el meu Fill, el meu estimat, m'he complagut en tu. (Mc 1, 9-11)

Sant Joan baptista batejava. L'Esperit sant el va fer veure que és el primer sagrament, la porta de la vida cristiana i l'inici del camí de fe. A l'aigua baptismal comença una nova vida: la vida en Crist.

Concepte

El Baptisme és el fonament de tota la vida cristiana. És el sagrament pel qual una persona neix a la nova vida de la gràcia i pertany a l'Església Catòlica. En ell, Déu t'adopta com a fill i et fa partícip del seu amor. L'aigua del Baptisme simbolitza la neteja interior: en ésser vessada, representa la mort al pecat i el naixement a una vida nova guiada per l'Esperit Sant. Com quan et dutxes, l'aigua et neteja el cos. Així, el Baptisme et neteja l'ànima.

Pel Baptisme, l'ésser humà rep la gràcia santificant, el fa capaç d'estimar i servir Déu. S'esborren tots els pecats i s'imprimeix a l'ànima un segell espiritual que no s'esborra mai. Per això, aquest sagrament es rep una sola vegada a la vida.

A més, et compromet a viure com a deixeble de Crist, seguint-ne l'exemple i l'ensenyament.

Els pares i padrins tenen una gran responsabilitat en presentar el nen per al Baptisme: l'han d'educar en la fe, ensenyar-lo a pregar i a viure segons l'Evangelí. En els adults, el Baptisme suposa un acte conscient de conversió i entrega a Crist.

Ser batejat no només és un ritu, sinó un compromís de vida: ser llum enmig del món, testimoni d'amor i signe d'esperança. El Baptisme marca l'inici d'una relació eterna amb Déu, que s'enforteix dia rere dia en la fe i la comunitat.

El Baptisme el pot administrar el bisbe, el capellà o el diaca. En cas de perill de mort qualsevol persona que ho faci amb les intencions degudes de l'Església.

Activitats

- Què significa per a tu haver estat batejat?
- Com vius el teu compromís com a fill de Déu i membre de l'Església?
- Què fas per mantenir viva la gràcia que vas rebre al teu Baptisme?

2.- La confirmació

Microrelat

La vinguda de l'Esperit Sant (Ac 2, 1-4)

En complir-se el dia de la Pentecosta, estaven tots junts en un mateix lloc. I de sobte va sobrevenir del cel un soroll, com un vent que irromp impetuosament, i va omplir tota la casa on es trobaven. Aleshores se'ls van aparèixer unes llengües com de foc, que es dividien i es posaven sobre cadascun d'ells. Tots van quedar plens de l'Esperit Sant i van començar a parlar en altres llengües, segons l'Esperit els feia expressar-se.

La Confirmació perfecciona la gràcia del Baptisme. És el sacrament que enforteix la fe per l'acció de l'Esperit Sant, fent-te testimoni valent de Crist al món.

Concepte

La Confirmació és el sacrament mitjançant el qual reps la plenitud de l'Esperit Sant, que t'enforteix per viure i defensar la fe. Només et pot confirmar el bisbe o si li atorga poders el capellà.

Per aquest sacrament, el cristià esdevé testimoni de l'amor de Déu. Rep els set dons de l'Esperit Sant: saviesa, enteniment, consell, fortalesa, ciència, pietat i temor de Déu. Aquests dons ajuden el creient a distingir el bé del mal, a actuar amb justícia i a romandre fidel a Crist enmig de les dificultats.

El bisbe, imposant les mans i ungint amb el sant crisma un senyal de la creu al teu front, diu: “Rep per aquest senyal el do de l'Esperit Sant”. Aquest gest vol dir que Déu et marca per sempre amb el seu Esperit, et consagra i t'envia a ser missioner al món. La Confirmació et crida a assumir un paper actiu a l'Església: participar a la comunitat, servir els altres i proclamar la fe amb obres i paraules.

Ser confirmat no és pas un simple pas formal, sinó un compromís profund amb Crist. L'Esperit Sant actua en tu cada dia, donant-te força per estimar, perdonar i mantenir-te ferm a la fe. Et concedeix dotze fruits:

1. Amor	7. Benignitat
2. Alegria	8. Mansevol
3. Pau	9. Fe
4. Pacència	10. Modèstia
5. Longanimitat	11. Continència
6. Bondat	12. Castitat

Activitats

- De quina manera experimentes la presència de l'Esperit Sant a la teva vida?
- Com pots ser testimoni de Crist al teu entorn?
- Quins dons de l'Esperit necessites demanar amb més força?
- Pots definir els fruits de l'Esperit Sant?

3.- L'Eucaristia

Microrelat

Institució de l'Eucaristia (Mt 26, 26-29)

Mentre sopaven, Jesús va prendre pa i, després de pronunciar la benedicció, el va partir, els va donar als seus deixebles i va dir:

—Preneu i mengeu, això és el meu cos.

I prenent el calze i havent donat gràcies, li va donar dient:

—Beu-ne tots; perquè aquesta és la meva sang de la nova aliança, que és vessada per molts per a remissió dels pecats. Us asseguro que des d'ara no beuré de

aquest fruit de la vinya fins aquell dia que begui amb vosaltres el nou, al Regne del meu Pare.

L'Eucaristia és el centre de la vida cristiana. En ella, Jesús es dona realment sota les espècies del pa i del vi, renovant el seu sacrifici d'amor i unint-se al cos i la sang el teu cos i la seva sang.

Concepte

L'Eucaristia és el sacrament en què Jesucrist es fa present real i veritablement. Convertint el pa i el vi en el seu cos i sang va instituir la Santa Missa, on es renova cada dia el seu lliurament a la creu.

A l'Eucaristia reps l'aliment espiritual que enforteix la teva fe i t'uneix íntimament Déu i els altres germans. És el banquet de l'amor, el memorial de la Passió, Mort i Resurrecció del Senyor. En combregar, Crist mateix entra al teu cos i ànima i et transforma per ser més com Ell.

Vas a Missa no perquè t'ho passaràs bé, potser alguna vegada sí, però el normal és que no. Vas principalment a Missa perquè saps que Jesús vol estar amb tu. Li encanta veure't. A la Paraula escoltes la veu de Déu, a la pregària t'uneixes tota l'Església, i a la comunió reps la força per viure l'Evangelí.

L'Eucaristia també us compromet a la caritat. No pots rebre el Cos de Crist sense preparar-te. Cada missa ens envia a servir, estimar i construir un món més just.

Per combregar bé has de saber el que estàs fent, estar en gràcia de Déu i haver dejunat una hora abans de combregar.

Només poden celebrar la Missa el bisbe i el capellà.

Activitats

- Què vol dir per a tu rebre l'Eucaristia?
- Com participes a la Missa: amb fe o per costum?
- De quina manera et compromet la comunió a viure amb amor?

Sagraments de la Curació

És de curació perquè els sagraments d'iniciació es poden afeblir per les teves febleses. Crist va establir aquests dos sagraments per restablir-te a l'Amor de Déu.

La Penitència

Microrelat

El Senyor ressuscitat va instituir aquest sagrament quan la tarda de Pasqua es va mostrar als seus Apòstols i els va dir: «Rebeu l'Esperit Sant. Als qui perdoneu els pecats, els queden perdonats; als qui se'ls retingueu, els queden retinguts»

(Jn 20, 22-23).

La Penitència és el sagrament del perdó i de la misericòrdia. En ell, Déu ens abraça amb amor, esborra els nostres pecats i ens torna la pau del cor.

Concepte

Jesús va venir al món per reconciliar-nos amb el Pare. Després de la seva Resurrecció, va donar als seus apòstols el poder de perdonar els pecats com acabem de llegir: “A qui perdoneu els pecats, els queden perdonats” (Jn 20,23). Així va néixer el sagrament de la Reconciliació, on Crist mateix t'espera amb tendresa per oferir-te el perdó.

Confessar-se no és simplement dir errors, sinó obrir el cor a la misericòrdia de Déu. Quan reconeixes les teves faltes i demanes perdó amb sinceritat, experimentes una pau profunda que el món no pot donar. Aquest sagrament et guareix interiorment, enforteix la teva voluntat i t'ajuda a començar de nou.

El prevere actua en nom de Crist i de l'Església. Escolta, aconsella i absol, dient: “Jo t'absolc dels teus pecats”. En aquell moment, Déu esborra les culpes i et torna la gràcia perduda.

Viure reconciliats amb Déu implica també perdonar els altres i reparar el mal causat. La confessió ens impulsa a canviar, a ser humils i a créixer en amor. El perdó de Déu no té límits; sempre que tornem a Ell, ens rep amb braços oberts.

Requisits per confessar-te bé: Ser batejat,

1.- Fer l'examen de consciència

2.- Tenir Dolor dels pecats

3.- Fer el propòsit d'esmena

4.- Dir els pecats al confessor

5.- Complir la penitència.

Matèria: Els pecats mortals i/o venials del penitent

Forma: Les paraules del sacerdot "Jo t'absolc dels teus pecats en el nom del Pare, del Fill i de l'Esperit Sant"

Qui pot confessar? Només el sacerdot i el bisbe. Està obligat a no parlar mai dels pecats que ha sentit en confessió sota pena d'excomunió.

Efectes:

- 1.- La reconciliació amb Déu: el perdó dels pecats;
- 2.- La recuperació de l'estat de gràcia, si s'havia perdut;
- 3.- La remissió de la pena eterna.
- 4.- La pau i la serenitat de consciència i el consol de l'esperit;
5. L'augment de la força espiritual per al combat cristià.

Tipus de pecat

Hi ha tres tipus de pecat: pecat venial o lleu, pecat mortal o greu i sacrilegi.

1. pecat mortal o greu

Es comet quan es compleixen tres condicions:

- 1. Matèria greu: l'acte en si és molt seriós (per exemple, homicidi, adulteri, robatori important, blasfèmia, faltar missa voluntàriament en diumenge, etc.).
- 2. Plena consciència: la persona sap que allò que fa és un pecat greu.
- 3. Ple consentiment: la persona ho fa lliurement, sense coacció.

Efecte: Trenca la comunió amb Déu i fa perdre la gràcia santificant. Necessites confessar-se.

2. Pecat lleu o venial

Es comet quan alguna de les tres condicions del pecat greu no es compleixen.

Efecte: no trenca l'amistat amb Déu, però l'afebleix.

Es pot perdonar mitjançant l'oració, les obres de caritat, la confessió o l'Eucaristia.

3. *Sacrilegi*

Sacrilegi és un pecat molt greu que consisteix a profanar o tractar indignament les coses sagrades.

Exemples: Rebre un sagrament en estat de pecat mortal, especialment l'Eucaristia.

Profanar objectes, llocs o persones consagrades.

Per perdonar-lo cal rebre el sagrament de la Penitència.

Les indulgències:

Són la remissió davant Déu de la pena temporal merescuda pels pecats ja perdonats. Les condicions són: Confessar-se i Combregar una setmana abans o després de realitzar l'acte de guanyar la indulgència i pregar per la persona i les intencions del Sant Pare.

Activitats

- Sents la necessitat de reconciliar-te amb Déu amb freqüència?
- Et costa reconèixer els teus errors i demanar perdó?
- Perdones amb el mateix amor amb què Déu et perdona?
- Pensa i escriu com fas l'examen de consciència.
- Quins actes pots fer per guanyar indulgències?

La Unció de malalts

Microrelat

L'Església, havent rebut del Senyor el mandat de guarir els malalts, s'entesta en la cura dels qui pateixen, acompanyant-los amb oracions d'intercessió.

Té sobretot un sagrament específic per als malalts, instituït per Crist mateix i testificat per Sant Jaume: «Està malalt algun de vosaltres? Crideu els preveres de l'Església, que preguen sobre ell i l'uneixin amb oli en el nom del Senyor» (St 5, 14-15).

CIC 314 Crist els principals miracles que fa són curacions en senyal que amb Ell havia arribat el Regne de Déu i, per tant, la victòria sobre el pecat, el patiment i la mort. Amb la seva passió i mort, Jesús dona un nou sentit al patiment, el qual,

unit al de Crist, es pot convertir en mitjà de purificació i salvació, per a nosaltres i per als altres.

La Unció dels Malalts és el sagrament del consol i la fortalesa. Crist s'acosta a qui pateix per donar pau, esperança i curació de l'ànima i, si és voluntat de Déu, també del cos.

Conceptes

Des dels primers temps, l'Església ha tingut cura dels malalts amb amor i pregària. Jesús mateix es compadia dels qui patien i els sanava amb el toc i la paraula. A la Unció dels Malalts, Ell continua obrant la seva misericòrdia, acompanyant els qui pateixen malaltia o debilitat.

El sacerdot uneix el malalt amb el sant oli i pronuncia una pregària especial demanant al Senyor que li doni alleugeriment i fortalesa. Aquest sagrament no és només per als moribunds, sinó per a tota persona greument malalta o d'edat avançada. No porta por, sinó consol; no anuncia la mort sinó l'esperança.

Per la unció, el malalt s'uneix més estretament a Crist sofrint, rep la gràcia per suportar el dolor amb fe i purifica la seva ànima. Si és voluntat de Déu, també podeu obtenir la curació corporal. A més, perdona els pecats quan la persona no es pot confessar.

La Unción recorda que ningú no està sol en el patiment. Déu camina amb tu en el dolor i transforma la creu en font de salvació. Qui rep aquest sagrament, també rep l'abraçada tendra de Crist mèdic de l'ànima i del cos.

Requisits: Qualsevol fidel que es comença a trobar en perill de mort per malaltia o vellesa. Ha d'anar precedida de la confessió si la pot fer.

Matèria: Oli beneït pel bisbe.

Forma: Unció de l'oli al front i a les mans amb la pregària del sacerdot.

Qui pot donar la Unció de malalts?: Només sacerdots.

El Viàtic és la Comunió de l'Eucaristia que es dona a un malalt per ajudar-lo a morir bé. El Viàtic ho pot administrar un diaca o amb permís del sacerdot, un laic també pot donar el Viàtic.

Activitats

- Com acompanyes els malalts o que pateixen al teu voltant?

- Què significa per tu confiar en Déu enmig del dolor?
- Veus el patiment com a oportunitat per unir-te més a Crist?
- Quan una persona tenen una malaltia greu convé dir-li la veritat, o per contra, no convé dir-li que és greu?

Sagraments de Servei

Concedeixen la gràcia especial per fer un servei a l'Església i és un ministre de l'Església o responsable de família.

L'ordre sacerdotal

Microrelat

CIC 322 El sagrament de l'Ordre és aquell mitjançant el qual, la missió confiada per Crist als seus Apòstols, continua sent exercida a l'Església fins a la fi dels temps.

CIC 326 El sagrament de l'Ordre es compon de tres graus, que són insubstituïbles per a l'estructura orgànica de l'Església: l'episcopat, el presbiterat i el diaconat.

L'ordre sacerdotal és el sagrament del servei i la missió. A través d'ell, Déu tria alguns homes per actuar en nom de Crist com a pastors del seu poble.

Concepte

Requisits: Home Batejat i considerat apte per l'autoritat de l'Església

Matèria: oli consagrat

Forma: La unció de les mans amb l'oli i les oracions del bisbe.

Qui ordena?: Els bisbes vàlidament ordenats, com a successors dels Apòstols.

El sacerdoci és un do i una trucada. Crist va instituir aquest sagrament a l'Últim Sopar quan va dir als seus apòstols: "Feu això en memòria meva". Des de llavors, l'Església ha rebut aquest ministeri per continuar l'obra salvadora de Jesús al món.

El sacerdot actua in persona Christi, és a dir, a la persona mateixa de Crist. No representa Crist, és Crist. Per mitjà d'ell, Déu t'alimenta amb l'Eucaristia, perdona els teus pecats, t'ensenya la Paraula i t'acompanya al teu camí de fe. El

sagrament de l'Ordre imprimeix un caràcter permanent que configura el sacerdot amb Crist, Summe i Etern Sacerdot.

El sacerdoci no és un privilegi, sinó un lliurament total. El sacerdot està cridat a servir amb humilitat, guiar amb amor i oferir la seva vida per les ànimes. El celibat, l'oració i l'obediència són signes visibles de la seva consagració.

També aquest sagrament convida tota la comunitat a pregar per les vocacions. Tu, com a cristià has de recolzar, respectar i acompanyar els sacerdots, perquè visquin la seva missió amb fidelitat i alegria.

Activitats

- Reses pels sacerdots i per les vocacions al ministeri?
- Valores el servei que ells presten a l'Església?
- Què pots fer per viure tu també una vida de servei?
- Digues actes que poden fer un sacerdot.

El Matrimoni

Microrelat

L'aliança matrimonial de l'home i de la dona, fundada i estructurada amb lleis pròpies donades pel Creador, està ordenada per la seva naturalesa a la comunió i al bé dels cònjuges, a la procreació i educació dels fills. Jesús ensenya que, segons el disseny original diví, la unió matrimonial és indissoluble: «El que Déu ha unit, que l'home no el separi» (Mc 10, 9).

El Matrimoni és el sagrament de l'amor i la unió. Per ell, l'home i la dona s'entreguen mútuament davant de Déu, formant una comunitat de vida oberta a l'amor i a la família.

Concepte

Déu va crear l'home i la dona per estimar-se i ajudar-se mútuament. El Matrimoni cristià no només és un contracte humà, sinó un signe sagrat de l'amor de Crist per la seva Església. Quan els esposos es prometen fidelitat, es converteixen en testimonis de l'amor de Déu al món.

En aquest sagrament, Crist consagra l'amor humà i l'enlaira a signe de la seva presència. Els esposos esdevenen ministres l'un de l'altre; el sacerdot només

beneeix la seva unió. La fidelitat, entrega i obertura a la vida són pilars fonamentals del matrimoni cristià.

Viure el matrimoni és un camí d'amor quotidià: compartir alegries i dificultats, perdonar-se, recolzar-se i créixer plegats a la fe. Als fills, l'amor dels esposos es prolonga i es converteix en col·laboració amb el Creador.

El sagrament del Matrimoni és una vocació a l'amor generós i fidel, que cal viure amb oració, paciència i confiança en Déu. En temps de crisi o dificultat, Crist continua sent el centre que sosté la unió i l'enforteix.

D'altra banda, aquest sagrament confereix als esposos la gràcia necessària per assolir la santedat a la vida conjugal i acollir i educar responsablement els fills.

Activitats

- Què vol dir per a tu l'amor fidel i durador?
- Com pots enfortir l'amor a la teva família?
- Busques que Déu estigui present a la teva relació i a la teva llar?
- Què vol dir; "Et cases per l'Església"?

4.- ELS 10 MANAMENTS DE LA LLEI DE DÉU

Microrelat

(Gen 20, 1-30)

Aleshores Déu va pronunciar totes aquestes paraules, dient:

—Jo sóc el Senyor, el teu Déu, que t'ha tret del país d'Egipte, de la casa de l'esclavatge.»

No tindràs cap altre déu fora de mi.» No et faràs escultura ni imatge, ni del que hi ha a dalt al cel, ni del que hi ha a baix a la terra, ni del que hi ha a les aigües per sota de la terra. No et postraràs davant seu ni els donaràs culte, perquè jo, el Senyor, el teu Déu, sóc un Déu gelós que castigo la culpa dels pares en els fills fins a la tercera i la quarta generació d'aquells que m'odien; però tinc misericòrdia per mil generacions amb què m'estimen i guarden els meus manaments.»

No prendràs el nom del Senyor, el teu Déu, en va, perquè el Senyor no deixarà impune el qui prengui el seu nom en va.»

Recorda el dia de dissabte, per santificar-ho.

Honra el teu pare i la teva mare perquè es prolonguin els teus dies sobre la terra que el Senyor, el teu Déu, et dóna.

No mataràs.

No cometràs adulteri.

No robaràs.

No donaràs fals testimoni contra el teu proïsme.

No cobejaràs els béns del teu proïsme; ni cobejaràs la dona del teu proïsme, ni el seu esclau ni la seva esclava, ni el seu bou, ni el seu ase ni res del que pertanyi al teu proïsme.

Concepte

Els manaments que Déu va donar a Moisès era la llei que establia amb el poble d'Israel. El poble escollit per Déu. Abraham va ser el primer. Escollit per Déu. Va tenir un fill amb Sara la seva dona li va cridar Isaac.

Per nosaltres els manaments indiquen la llei moral. Aquests deu manaments i els cinc de la Santa Mare Església. Obliguen sota pena de cometre un pecat, lleu o greu. Depenent de les tres condicions. Si no les recordes, repassa el Sagrament de la Penitència.

1. Estimaràs Déu sobre totes les coses

Microrelat

Déu t'estima amb un amor infinit i et demana que el posis al primer lloc de la teva vida. Estimar Déu és reconèixer-ho com a Creador i Pare, i confiar en Ell per sobre de tot.

Concepte

El primer manament és la base de tota la Llei de Déu. Et convida a reconèixer que Déu és el Creador, Senyor i Pare amorós que t'ha donat la vida i tot el que tens.

Estimar Déu sobre totes les coses significa posar-lo al centre de la teva existència, confiar plenament en Ell i buscar fer la seva voluntat per sobre de qualsevol interès o desig personal.

Aquest manament t'ensenya que l'amor a Déu no ha de ser només de paraula, sinó que s'ha de manifestar en les teves accions diàries: en la pregària constant, en la participació en els sagraments, en l'obediència a la Paraula i en la caritat envers els altres. Estimar

a Déu és reconèixer la seva presència en tot allò que fas i en totes les persones que trobes.

Quan l'èsser humà s'allunya de Déu o el substitueix per coses materials, poder, plaer o egoisme, perd el profund sentit de la vida. El cor queda buit perquè cap criatura no pot omplir el lloc que només Déu ocupa. Per això aquest manament et crida a evitar els ídols moderns: els diners, l'èxit, la fama o qualsevol cosa que et faci oblidar Déu.

l'Estimar Déu sobre totes les coses també implica estimar allò que veritat, Ell estima: la vida, la justícia i el proïsme. Estimar Déu no et separa dels altres, sinó que t'hi acosta més, perquè l'amor veritable a Déu es demostra en l'amor concret cap al germà.

Complir aquest manament és viure amb un cor agraït, confiat i disponible.
És reconèixer Déu com el centre i el sentit de la teva vida.

Activitats

Què vol dir estimar Déu sobre totes les coses?

Quines coses poden ocupar el lloc de Déu a la teva vida?

Com demostres al teu dia a dia el teu amor cap a Déu?

2. No prendràs el nom de Déu en va

Microrelat

El nom de Déu és sant. Usar-lo amb respecte és una manera de mostrar-li amor i reverència. No l'has de fer servir per jurar falsament o en to de burla.

Concepte

El segon manament us ensenya a respectar profundament el nom de Déu, perquè el seu nom és sant i poderós. A la Sagrada Escripura, el nom representa la persona mateixa. Per això, pronunciar el nom de Déu és invocar-ne la presència. Ell és nostre Senyor i Salvador, i que el veneració i amor.

seu nom Usar-lo amb respecte és reconèixer que mereix

Prendre el nom de Déu en va significa fer-lo servir de manera lleugera, sense respecte, o per jurar falsament. També s'ofèn aquest manament quan es blasfema, es fa servir el nom de Déu en bromes o malediccions, o quan es fa una promesa en nom seu

sense intenció de complir-la. Cada vegada que algú fa servir el nom de Déu amb menyspreu, falta al respecte que se li deu com a Pare i Creador.

El cristià està cridat a santificar el nom de Déu amb la vida. Quan dius amb sinceritat "Déu meu" o "Jesús", ha de ser des del cor, no com una expressió buida. A més, aquest manament et recorda que has de donar testimoni de Déu amb les teves paraules: parlar amb veritat, complir les teves promeses i no fer servir el nom de Déu per manipular els altres.

Respectar el nom de Déu també vol dir parlar amb reverència de les coses sagrades: de la Mare de Déu, dels sants, de l'Església i dels sacraments. És un signe d'amor i fe. Quan beneïes, dones gràcies o lloes, glorifiques el nom de Déu i santifiques el nostre propi cor.

Complir aquest manament és reconèixer que el nom de Déu no és una paraula qualsevol: és un nom que salva, que consola i dona vida. Cada cop que pronuncies el seu nom amb fe, la seva presència es fa viva en tu.

Activitats

Què vol dir prendre el nom de Déu en va?

Com puc fer servir el nom de Déu amb respecte i amor?

En quins moments faig servir el nom de Déu sense pensar?

3. Santificaràs les festes

Microrelat

Déu et demana dedicar-li un dia a la setmana, especialment el diumenge, per descansar, pregar i participar a la missa. És un temps per a Ell i per enfortir la fe.

Concepte

Aquest manament us convida a dedicar un dia especial al Senyor, principalment el diumenge, dia de la Resurrecció de Crist. Santificar les festes significa participar a la Santa Missa, descansar de la feina innecessària i dedicar temps a la pregària, a la família i al servei del proïsme.

El diumenge és el dia del Senyor, un dia de joia i acció de gràcies. És el moment en què el cristià es troba amb la comunitat de fe per lloar Déu i renovar-ne l'esperança. L'Eucaristia dominical és el cor d'aquest dia: hi recordes la Pasqua, reps la Paraula i la Comunió, el Pa de Vida.

Santificar el diumenge no vol dir simplement “no treballar”, sinó consagrar aquest temps al Senyor. Cal també descansar físicament i espiritualment, compartir amb els éssers estimats i fer el bé. És un temps que et recorda que no ets esclau de la feina, del consum o de les obligacions, sinó fill o filla que actues de manera lliure per estimar Déu.

Quan deixes de santificar les festes, de mica en mica Déu desapareix del teu ritme de vida. Et tornes més ocupat, més cansat, més buit. Dedicar temps a Déu en comunitat t'enforteix i dóna sentit a la setmana.

Activitats

Com vius el diumenge?

Assisteixes a la Missa amb alegria i gratitud?

De quina manera pots fer del teu diumenge un dia més cristià?

4. Honraràs el teu pare i la teva mare

Microrelat

Aquest manament t'enseny a respectar, estimar i obeir els teus pares, i també totes les autoritats legítimes que busquen el teu bé.

Concepte

El quart manament t'enseny a valorar el valor de l'amor, el respecte i la gratitud pels pares i els qui exerceixen autoritat legítima. A través d'ells, Déu t'ha donat la vida i t'ha mostrat la cura i la tendresa. Per això, honrar pare i mare no és només obeir-los, sinó reconèixer-ne l'entrega, el sacrifici i el paper com a instruments del amor de Déu.

Aquest manament és el primer que té una promesa: “Honra el teu pare i la teva mare perquè et vagi bé i visquis molt de temps sobre la terra” (Ef 6,2-3). Et recorda que la família és el primer lloc on aprens a estimar, perdonar i viure en comunitat. Quan hi ha respecte a la família, hi ha pau al cor i a la societat.

Honrar els pares implica escoltar-los, ajudar-los quan ho necessitin i no jutjar-los amb duresa. Encara que puguin tenir defectes, continuen sent una benedicció a la teva vida. També inclou el respecte als grans, als avis, als educadors i als que tenen cura de tu.

Els pares, per part seva, també han de viure aquest manament educant amb amor, corregint amb paciència i sent exemple de fe per als seus fills. El respecte i l'autoritat sempre han de néixer de l'amor.

Complir aquest manament és reconèixer que la família és una escola de vida on aprens a estimar com Déu t'estima.

Activitats

Com demostre amor i respecte als meus pares i grans?

Sóc agraït amb els qui m'han criat i ensenyat?

Procuro mantenir la pau i el diàleg a la meva família?

5. No mataràs

Microrelat

La vida és un do de Déu. Aquest manament prohibeix treure la vida injustament i també convida a cuidar i defensar tota vida humana des del començament fins al final.

Concepte

El cinquè manament defensa el valor sagrat de la vida humana. Només Déu és el Senyor de la vida, des del començament fins al final. Ningú no té dret a treure la vida d'un altre ni la pròpia. Aquest manament no només prohibeix l'assassinat, sinó tot allò que atenta contra la dignitat i el respecte degut a la vida.

Matar pot tenir moltes maneres: la violència, l'odi, la venjança, les paraules que humilien, la indiferència davant del patiment aliè o la injustícia social. Cada cop que malmetes o menysprees la vida d'algú, estàs trencant aquest manament. També et crida a cuidar la teva pròpia vida: evitant els excessos, les drogues, el descuit del cos i de l'ànima.

Crist t'ensenyà que aquest manament va més enllà de l'acte físic de matar. Va dir: "Tothom qui s'enfadi amb el seu germà serà culpable" (Mt 5,22). Per això, el perdó, la reconciliació i la pau són camins per viure plenament aquest manament.

Defensar la vida també significa protegir els més febles: els nens, els ancians, els malalts, els pobres i els no nascuts. Cada ésser humà, sense importar-ne la condició, és imatge de Déu i mereix ser estimat.

Activitats

Respecto la vida en totes les formes?

Procuro evitar paraules o accions que fereixen els altres?

Com puc ser constructor de pau al meu entorn?

6. No cometràs actes impurs

Microrelat

Déu et crida a viure la puresa i la fidelitat. Estimar amb un cor net significa respectar el propi cos i el dels altres, i viure l'amor amb sinceritat i responsabilitat.

Concepte

Aquest manament ens ensenya a viure la puresa del cor i la castedat. Déu et va crear home o dona amb la capacitat d'estimar, i l'amor veritable implica respecte, fidelitat i entrega sincera. La sexualitat és un do de Déu, i ha de viure amb Ell ha disposat. responsabilitat, dins del pla d'amor que

Cometre actes impurs significa fer servir el cos o el d'un altre només per al plaer, sense amor ni compromís. També es trenca aquest manament amb pensaments, paraules, imatges o accions que degraden la dignitat de la persona. El cristià està cridat a la puresa no sols del cos, sinó també del cor i de la ment. El cos no és una joguina. No hi podem jugar.

Viure aquest manament no és reprimir els sentiments, sinó aprendre a estimar de manera autèntica. La castedat ajuda a estimar amb llibertat, sense egoisme ni manipulació. Jesús va dir: "Benaventurats els nets de cor, perquè ells veuran Déu" (Mt 5,8). La puresa obre el cor a la bellesa de l'amor de Déu.

Complir aquest manament et porta a respectar el teu cos com a temple de l'Esperit Sant i a veure a l'altre no un objecte, sinó un germà, una germana, un fill de Déu.

Activitats

Tracte el meu cos i el dels altres amb respecte?

Quines coses m'ajuden a tenir un cor pur?

Busc viure les meves relacions amb sinceritat i amor veritable?

7. No robaràs

Microrelat

Aquest manament us ensenya a respectar els béns aliens i a ser honest. També et convida a compartir amb generositat allò que tens amb els qui ho necessiten.

Concepte

Aquest manament protegeix el dret de tota persona a tenir allò necessari per viure amb dignitat. Robar no és només prendre allò aliè, sinó també aprofitar-se de l'altre, defraudar, enganyar o negar justícia. Déu vol que visquis en honestedat, compartint amb equitat i cuidant els béns comuns.

El cristià ha d'aprendre a fer servir les coses amb responsabilitat. Tot el que tens — diners, temps, talents— és un do que Déu et confia pel bé de tothom. La cobdícia, l'egoisme i la corrupció neixen del cor que n'ha oblidat la generositat.

Robar també pot significar negar el salari just, no complir compromisos, o fins i tot robar temps i confiança. Jesús t'ensenya que hi ha més alegria de donar que de rebre (Ac 20,35). Ser honest, compartir i viure amb senzillesa són formes concretes de complir aquest manament.

Activitats

Sóc just i honest en les meves accions?

Comparteixo el que tinc amb qui més ho necessita?

Quines coses he de canviar per ser més generós i solidari?

8. No donaràs fals testimoni ni mentiràs

Microrelat

Déu és veritat, i us demana viure en la veritat. Mentir fa malbé la confiança i pot ferir els altres. La sinceritat és un signe d'amor i respecte.

Concepte

Aquest manament us ensenya a viure en la veritat. Déu és la Veritat, i qui menteix s'allunya d'Ell. Dir la veritat enforteix la confiança i construeix relacions autèntiques. Mentir, en canvi, destrueix la pau interior i causa mal als altres.

La mentida pot ser paraula, omissió o silenci que cerca enganyar. També es peca contra aquest manament quan es difama, es murmura o es jutja sense conèixer la

veritat. El cristià està cridat a ser testimoni de la veritat amb les paraules i la vida.

Dir la veritat no sempre és fàcil, però allibera. Jesús va dir: “La veritat us farà lliures” (Jn 8,32). Parlar amb sinceritat i prudència, reconèixer errors i complir la paraula donada són signes d'un cor fidel a Déu.

Activitats

Dic sempre la veritat, encara que sigui difícil?

He fet malbé la reputació d'algú amb les meves paraules?

Què puc fer per ser més sincer i fiable?

9. No consentiràs pensaments ni desitjos impurs

Microrelat

Déu vol que tinguis un cor net. No n'hi ha prou d'evitar males accions, també has de tenir cura dels teus pensaments i desitjos perquè estiguin plens d'amor i respecte.

Concepte

Aquest manament completa el sisè i et convida a custodiar la puresa interior. No n'hi ha prou d'evitar actes externs, sinó que has de cuidar els pensaments, els desitjos i les mirades que taquen l'ànima. Déu veu el cor, i només en Ell es pot mantenir net.

Jesús va ensenyar: “Qui mira una dona desitjant-la, ja va cometre adulteri amb ella en el seu cor.” (Mt 5,28) Per això, el cristià ha d'aprendre a dominar els seus impulsos, orientar la seva ment cap a allò bo i evitar allò que l'allunya de la gràcia. és fredor, sinó amor ordenat, que cerca el bé de l'altre i no el plaer propi.

Activitats

Tinc cura dels meus pensaments i sentiments?

Permet que Déu purifiqui el meu cor?

Busco en les meves relacions estimar amb respecte i neteja interior?

10. No cobejaràs els béns aliens

Microrelat

Aquest manament t'ensenya a aconseguir-te amb allò que tens ja no enveja allò dels altres. La veritable felicitat és confiar en Déu i ser agraït.

Concepte

El desè manament t'ensenya a viure després de les riqueses i satisfet amb allò que Déu ens dona. La cobdícia neix del desig desordenat de posseir-ne més, comparar-se amb altres o enveja els seus béns. Aquest manament et convida a viure amb un cor lliure, agraït i generós.

El cristià sap que la veritable riquesa està en l'amor i no en allò material. Jesús va dir: "On és el teu tresor, allà hi haurà el teu cor" (Mt 6,21). Per això, has d'aprendre a gaudir el que tens sense caure a l'enveja ni a l'ambició.

Complir aquest manament significa alegrar-se pel bé dels altres i confiar que Déu proveeix allò necessari. La pobresa d'esperit, de què parla l'Evangeli, no és manca de béns, sinó llibertat interior davant d'ells.

Activitats

Estic agraït amb allò que tinc?

Sento enveja dels béns o èxits dels altres?

Confio que Déu em donarà allò que realment necessito?

RESUM DELS 10 MANAMENTS

Microrelat

El primer manament (Mt 22, 37-40)

Els fariseus, en sentir que havia fet callar els saduceus, es van posar d'acord, i un d'ells, doctor de la llei, li va preguntar per temptar-lo:

—Mestre, quin és el manament principal de la Llei? Ell li va respondre:

—Estimaràs al Senyor el teu Déu amb tot el teu cor i amb tota la teva ànima i amb tota la teva ment. Aquest és el més gran i el primer manament. El segon és com aquest: Estimaràs el teu propi mateix com a tu mateix. D'aquests dos manaments en depenen tota la llei i els profetes.

Conceptes

Jesús fa un resum de la llei impressionant. Sant Agustí va dir aquesta frase tan famosa: "Estima i fes el que vulguis." És evident que la idea li arriba de meditar el manament de Jesús. Si tot ho fas per amor a Jesús Res no serà pecat.

Davant la pregunta de A qui vols més Déu o els teus pares? Què pots contestar? Contestarem sempre Déu. Als pares els estimem moltíssim. Però com fem el que Déu vol Com més estimem els pares més estimem Déu.

5.- El Parenostre

Introducció

Microrelat

El Parenostre és la pregària que Jesús va ensenyar als seus deixebles. El Fill de Déu t'ensenyava a dirigir-te al Pare amb confiança, senzillesa i amor. És la síntesi de tot l'Evangeli i el model perfecte de com ha de pregar un cristià.

Concepte

Quan Jesús va ensenyar el Parenostre, no només et va donar unes paraules per repetir, sinó un camí de trobada amb Déu. En dir "Pare nostre", reconeixes que ets el seu fill i que tots som germans. La pregària del Senyor uneix el cel amb la terra, el cor de l'home amb el cor de Déu.

El Parenostre expressa totes les necessitats de l'ànima humana: lloança, confiança, obediència, perdó, suport, protecció i esperança. Cada petició reflecteix un aspecte de la nostra relació amb Déu i amb els altres. T'ensenyava a pregar no només pel que necessites, sinó també pel bé de tothom.

Aquesta oració és universal i eterna. Al llarg dels segles, milions de cristians l'han pronunciat en moments de joia, dolor, fe i esperança. És la pregària que t'identifica com a deixeble de Jesús.

Resar el Parenostre no ha de ser un acte mecànic. Cada paraula té profunditat. Dir-ho amb el cor significa obrir-te a la voluntat de Déu i comprometre't a viure allò que demanes. Hi trobes l'equilibri perfecte entre la confiança filial i l'adoració reverent.

Quan pregueu el Parenostre, esteu entrant en el mateix diàleg d'amor entre el Pare i el Fill. En aquesta comunió s'enforteix la teva fe, es purifica el teu cor i es renova la teva esperança al Regne de Déu.

Activitats

1. Escriu quins sentiments t'inspira pregar el Parenostre.
2. En quins moments de la teva vida sents més necessitat de pregar aquesta oració?
3. Analitza quina part del Parenostre et costa més viure i per què.

“Santificat sigui el teu nom”

Concepte

Demanes que el nom de Déu sigui reconegut, estimat i respectat a tot el món. Santificar el seu nom significa honorar-lo amb les paraules, però sobretot amb les teves obres. Cada cop que actues amb amor, justícia i veritat, estàs glorificant Déu. Déu ja és sant, però demanes que la seva santedat es reflecteixi en tu i en tots, que la seva presència sigui visible a la teva vida i a la de tots. Ser cristià és ser reflex del Pare al mig del món.

Activitats

- De quina manera fas que el nom de Déu sigui respectat al teu entorn?
- Les teves accions reflecteixen que pertanys a un Déu sant?

“Vinga a nosaltres el teu Regne”

Concepte

El Regne de Déu és la presència viva del seu amor, justícia i pau al món. Quan demanes que vingui el seu Regne, desitges que Crist regni al teu cor, a les nostres famílies i a tota la humanitat.

No només és esperar el cel futur, sinó construir-lo des d'ara amb les teves accions. Cada gest d'amor i de solidaritat fa créixer el Regne de Déu entre nosaltres.

Activitats

- Què pots fer avui perquè el Regne de Déu creixi al teu voltant?
- Deixes que Crist governi el teu cor?

“Feu-vos la vostra voluntat a la terra com al cel”

Conceptes

Aquesta és una de les peticions més difícils, perquè implica confiar totalment en Déu. De vegades la seva voluntat no coincideix amb els teus plans, però sempre cerca el teu bé. Jesús et va ensenyar a dir això a Getsemaní: “No es faci la meua voluntat, sinó la teua”. Acceptar la voluntat de Déu és un signe d'amor, fe i humilitat.

Activitats

- Et costa acceptar la voluntat de Déu quan no entens els camins?
- Busques descobrir el que Déu vol per a la teva vida?

“Dóna'ns avui el nostre pa de cada dia”

Concepte

Aquí demanes a Déu el suport material i espiritual que necessites. El pa representa tant els béns necessaris per viure com el Pa de Vida, que és l'Eucaristia.

Amb aquesta petició, aprens a confiar en la Providència de Déu, a viure amb senzillesa ja compartir allò que tens amb els altres.

Activitats

- Agraïeixes a Déu el pa que tens cada dia?
- Ets solidari amb els qui no tenen el necessari?

“Perdona les nostres ofenses, com també nosaltres perdonem els que ens ofenen”

Concepte

El perdó és el cor de l'Evangeli. Ningú pot rebre el perdó de Déu si no hi és disposat a perdonar els altres. Amb aquesta petició reconeixes la teva fragilitat i la necessitat de la misericòrdia divina.

Perdonar no sempre és fàcil, però allibera el cor. Déu et perdona infinitament, i et convida a fer el mateix amb els qui et fereixen.

Activitats

- Perdones de cor als qui t'han fet mal?
- Ets conscient de quant t'ha perdonat Déu?

“No ens deixis caure a la temptació”

Concepte

Reconeixes que ets feble i necessites la força de Déu per resistir el mal. Demanes que no permeti que cedeixis davant del pecat ni que perdis la fe al mig de les proves.

La temptació no és pecat, però cedir-la sí. Per això pregues demanant fortalesa i discerniment per triar sempre el bé.

Activitats

- Quines temptacions reconeixes a la teva vida?
- Confies que Déu et dona la força per superar-les?

“Lliura'ns del mal”

Concepte

Aquesta darrera petició és una súplica de protecció total. Demanes a Déu que et lliuri de tot allò que t'aparta del seu amor: el pecat, la injustícia, l'egoisme i les forces del maligne.

El mal existeix, però Déu és més fort. Qui s'abandona a les mans del Pare no ha de témer. El seu amor és l'escut que et defensa i la gràcia, la llum que ens guia.

Activitats

- De quins mals necessites ser alliberat avui?
- Confies en el poder de Déu més que en les forces pròpies?